Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 639/2014 AL COMISIEI

din 11 martie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat

(JO L 181, 20.6.2014, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul delegat (UE) 2015/1383 al Comisiei din 28 mai 2015	L 214	1	13.8.2015
►M2	Regulamentul delegat (UE) 2016/141 al Comisiei din 30 noiembrie 2015	L 28	2	4.2.2016
►M3	Regulamentul delegat (UE) 2017/1155 al Comisiei din 15 februarie 2017	L 167	1	30.6.2017
►M4	Regulamentul delegat (UE) 2018/707 al Comisiei din 28 februarie 2018	L 119	1	15.5.2018
►M5	Regulamentul delegat (UE) 2018/1784 al Comisiei din 9 iulie 2018	L 293	1	20.11.2018

▼B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 639/2014 AL COMISIEI

din 11 martie 2014

de completare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat

CAPITOLUL 1

DOMENIU DE APLICARE ȘI DISPOZIȚII GENERALE

SECȚIUNEA 1

Domeniu de aplicare și principii generale

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament prevede dispoziții de completare a anumitor elemente neesențiale ale Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește:

(a) dispozițiile generale referitoare la plățile directe;

(b) schema de plată de bază;

(c) schema de plată unică pe suprafață;

(d) plata pentru fermierii care utilizează practici agricole benefice pentru climă și mediu;

(e) plata pentru tinerii fermieri care își încep activitatea agricolă;

(f) sprijinul cuplat facultativ;

(g) plata specifică pentru cultura de bumbac;

(h) obligațiile de notificare ale statelor membre.

Articolul 2

Principii generale

(1) Statele membre implementează prezentul regulament în conformitate cu criterii obiective și în așa fel încât să asigure un tratament egal al fermierilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței, promovând totodată o gestionare sustenabilă a resurselor naturale și măsurile climatice.

(2) Statele membre se asigură că toate condițiile referitoare la sprijin puse în aplicare în temeiul prezentului regulament pot fi verificate și controlate.

(3) Statele membre pun în aplicare prezentul regulament:

▼B

(a) în ceea ce privește sprijinul, altul decât sprijinul cuplat, respectând cerințele stabilite la punctele 1, 5 și 6 din anexa 2 la Acordul privind agricultura; și

(b) în ceea ce privește sprijinul cuplat, respectând cerințele articolului 6 alineatul (5) din Acordul privind agricultura.

Articolul 3

Reduceri ca urmare a disciplinei financiare

Reducerile ca urmare a disciplinei financiare prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se aplică sumei plăților provenite din diversele scheme de sprijin direct enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 la care are dreptul fiecare fermier după aplicarea retragerilor și a sancțiunilor administrative legate de plățile directe în temeiul titlului II capitolul IV din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014 și înaintea aplicării sancțiunilor administrative legate de ecocondiționalitate în temeiul titlului IV capitolul II din regulamentul delegat menționat.

SECȚIUNEA 2

Dispoziții legate de definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

Articolul 4

Cadru pentru criteriile privind menținerea suprafeței agricole într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare

(1) În sensul articolului 4 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, criteriile pe care trebuie să le îndeplinească fermierii în vederea respectării obligației de a menține suprafața agricolă într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare fără acțiuni pregătitoare care depășesc metodele și utilajele agricole uzuale se stabilesc de către statele membre într-unul dintre următoarele moduri sau în ambele:

(a) statele membre solicită desfășurarea de către un fermier a cel puțin unei activități anuale. Atunci când acest lucru este justificat din motive de protecție a mediului, statele membre pot decide să recunoască, de asemenea, activități desfășurate o dată la doi ani;

(b) statele membre stabilesc caracteristicile care trebuie îndeplinite de o suprafață agricolă pentru a fi considerată menținută într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare.

(2) Când stabilesc criteriile menționate la alineatul (1), statele membre pot face distincția între diferite tipuri de suprafețe agricole.

Articolul 5

Cadru pentru activități minime pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare

În sensul articolului 4 alineatul (1) litera (c) punctul (iii) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, activitatea minimă care urmează să

▼B

fie stabilită de către statele membre pentru a fi efectuată pe suprafețele agricole menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare este cel puțin o activitate anuală care trebuie desfășurată de un fermier. Atunci când acest lucru este justificat din motive de protecție a mediului, statele membre pot decide să recunoască, de asemenea, activități desfășurate o dată la doi ani.

Articolul 6

Predominanța ierbii și a altor plante furajere erbacee în cazul pășunilor permanente

În sensul articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se consideră că iarba și alte plante furajere erbacee rămân predominante atunci când acoperă peste 50 % din suprafața eligibilă la nivelul parcelei agricole, în sensul articolului 67 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Articolul 7

Practici ancorate în obiceiurile locului în cazul pășunilor permanente

În sensul articolului 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, practicile ancorate în obiceiurile locului sunt oricare dintre cele care urmează sau o combinație între acestea:

(a) practici pentru suprafețele destinate pășunatului care au caracter tradițional și sunt utilizate în mod obișnuit în ceea ce privește suprafețele în cauză;

(b) practici care sunt importante pentru conservarea habitatelor enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE ([1]) a Consiliului și a biotopilor și habitatelor vizate de Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]).

Articolul 8

Coeficientul de reducere în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

Când aplică articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pășunilor permanente bune pentru pășunat și care fac parte din practici ancorate în obiceiurile locului, unde, în mod obișnuit, suprafețele de pășunat nu sunt predominant acoperite cu iarbă și cu alte plante furajere erbacee, statele membre pot distinge între categorii diferite de suprafețe, pentru a aplica acestor categorii coeficienți de reducere diferiți.

([1]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

([2]) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

▼M3

Articolul 9

Cânepă

▼M4

(1) În sensul articolului 32 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, eligibilitatea suprafețelor utilizate pentru producția de cânepă este condiționată de utilizarea de semințe din soiurile enumerate în „Catalogul comun al soiurilor de plante agricole” la data de 15 martie a anului pentru care se acordă plata respectivă și publicate în conformitate cu articolul 17 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului ([1]). Semințele trebuie să fie certificate în conformitate cu Directiva 2002/57/CE a Consiliului ([2]) sau în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2008/62/CE a Comisiei ([3]), în cazul soiurilor de conservare.

▼M3

(2) Statele membre stabilesc sistemul de determinare a conținutului de Δ9-tetrahidrocanabinol (denumit în continuare „conținutul de THC”) din soiurile de cânepă, ceea ce le permite să aplice metoda prevăzută în anexa III.

(3) Autoritatea competentă a statului membru păstrează evidența constatărilor privind conținutul de THC. O astfel de evidență cuprinde, pentru fiecare soi, cel puțin rezultatele privind conținutul de THC al fiecărui eșantion, exprimat ca procentaj cu două zecimale, procedura utilizată, numărul testelor efectuate, momentul în care a fost prelevat eșantionul și măsurile luate la scară națională.

(4) Dacă media tuturor eșantioanelor dintr-un anumit soi depășește conținutul de THC prevăzut la articolul 32 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre aplică procedura B descrisă în anexa III la prezentul regulament în cazul soiului respectiv în cursul anului de cerere următor. Procedura respectivă se utilizează în cursul anilor de cerere următori, cu excepția cazului în care toate rezultatele analizelor cu privire la soiul în cauză arată un conținut de THC mai mic decât cel prevăzut la articolul 32 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(5) Dacă, în cel de al doilea an, media tuturor eșantioanelor dintr-un anumit soi depășește conținutul de THC prevăzut la articolul 32 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru în cauză notifică Comisiei cererea de autorizare a interzicerii comercializării soiului respectiv în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2002/53/CE. Respectiva notificare se transmite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 792/2009 al Comisiei ([4]) cel târziu până la data de 15 ianuarie a anului de cerere următor. Începând cu respectivul an de cerere, soiul care face obiectul solicitării respective nu este eligibil pentru plățile directe în statul membru în cauză.

([1]) Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole (JO L 193, 20.7.2002, p. 1).

([2]) Directiva 2002/57/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de plante oleaginoase și pentru fibre (JO L 193, 20.7.2002, p. 74).

([3]) Directiva 2008/62/CE a Comisiei din 20 iunie 2008 de stabilire a anumitor derogări pentru acceptarea soiurilor locale și a varietăților agricole adaptate natural la condițiile locale și regionale și amenințate de eroziunea genetică și pentru comercializarea semințelor și cartofilor de sămânță ale acestor soiuri locale și varietăți (JO L 162, 21.6.2008, p. 13).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 792/2009 al Comisiei din 31 august 2009 de stabilire a normelor detaliate pentru comunicarea Comisiei de către statele membre a informațiilor și documentelor cu privire la implementarea organizării comune a piețelor, la sistemul de plăți directe, la promovarea produselor agricole și la regimul aplicabil regiunilor ultraperiferice și insulelor mici din Marea Egee (JO L 228, 1.9.2009, p. 3).

▼M3

(6) În scopul prezentului regulament, „cânepă cultivată drept cultură secundară” înseamnă cultură de cânepă semănată după data de 30 iunie a unui anumit an.

(7) Culturile de cânepă sunt menținute, în condiții de creștere normale, în conformitate cu practica locală, timp de cel puțin 10 zile de la data la care se încheie înflorirea, astfel încât să se poată efectua controalele necesare pentru aplicarea prezentului articol. Cânepa cultivată drept cultură secundară este menținută, în condiții de creștere normale, în conformitate cu practica locală, cel puțin până la sfârșitul perioadei de vegetație.

Totuși, statele membre pot autoriza recoltarea cânepii după începerea înfloririi, dar înainte de sfârșitul perioadei de 10 zile după încheierea înfloririi, cu condiția ca inspectorii să indice, pentru fiecare parcelă în cauză, părțile reprezentative care trebuie să fie menținute timp de cel puțin 10 zile după încheierea înfloririi, în vederea inspecției, în conformitate cu metoda prevăzută în anexa III.

▼B

SECȚIUNEA 3

Fermierul activ

Articolul 10

Cazuri în care suprafețele agricole sunt în principal suprafețe menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare

(1) În sensul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se consideră că o persoană fizică sau juridică sau un grup de persoane fizice sau juridice deține suprafețe agricole care sunt în principal suprafețe menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare dacă suprafețele respective reprezintă mai mult de 50 % din suprafața agricolă totală declarată în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(2) Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 nu se aplică unei persoane fizice sau juridice sau unui grup de persoane fizice sau juridice care efectuează, pe suprafețe menținute în mod natural într-o stare adecvată pentru pășunat sau pentru cultivare, o activitate agricolă în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 11

Venituri obținute din activități neagricole

(1) În sensul articolului 9 alineatul (2) al treilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și, după caz, în sensul articolului 13 din prezentul regulament, veniturile obținute din activitățile agricole sunt veniturile care au fost obținute de un fermier din activitatea sa agricolă în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din regulamentul menționat, în cadrul exploatației sale, inclusiv sprijinul din partea Uniunii din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), precum și orice ajutor național acordat pentru activități agricole, cu excepția plăților directe naționale complementare în temeiul articolelor 18 și 19 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼B

Veniturile obținute din prelucrarea produselor agricole în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 ale exploatației sunt considerate venituri din activități agricole cu condiția ca produsele prelucrate să rămână proprietatea fermierului și ca o astfel de prelucrare să aibă ca rezultat un alt produs agricol în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Orice alte venituri sunt considerate venituri din activități neagricole.

(2) În sensul alineatului (1), „venituri” înseamnă veniturile brute, înaintea deducerii costurilor și impozitelor aferente.

(3) Sprijinul din partea Uniunii menționat la alineatul (1) se calculează:

(a) în Bulgaria și România, pentru anul 2015, pe baza cuantumului relevant prevăzut la punctul A din anexa V la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(b) în Croația, pentru fiecare an menționat la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, pe baza cuantumului prevăzut la punctul A din anexa VI la respectivul regulament.

Articolul 12

Cuantumul plăților directe menționat la articolul 9 alineatele (2) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și la articolul 13 alineatul (2) din prezentul regulament

(1) Cuantumul anual al plăților directe ale unui fermier menționat la articolul 9 alineatul (2) al treilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și, după caz, la articolul 13 alineatul (2) din prezentul regulament este cuantumul total al plăților directe la care avea dreptul fermierul respectiv în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru cel mai recent an fiscal pentru care sunt disponibile dovezi privind veniturile din activități neagricole. Cuantumul respectiv se calculează fără a se ține cont de aplicarea articolului 63 și a articolului 91 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Când cel mai recent an fiscal menționat la primul paragraf este anul 2014 sau un an anterior, cuantumul anual al plăților directe este cuantumul total al plăților directe la care fermierul avea dreptul în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 73/2009 înaintea reducerilor și a excluderilor prevăzute la articolele 21 și 23 din regulamentul menționat.

(2) Dacă un fermier nu a depus o cerere de ajutor pentru plăți directe în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în cel mai recent an fiscal menționat la alineatul (1) primul paragraf, statele membre stabilesc cuantumul total al plăților directe menționat la alineatul (1) primul paragraf înmulțind numărul hectarelor eligibile declarate de fermierul respectiv în anul depunerii cererii de ajutor în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 cu plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul menționat la alineatul (1) primul paragraf.

▼B

Plata medie națională la hectar a sprijinului direct menționată la primul paragraf se stabilește prin împărțirea plafonului național prevăzut în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru anul respectiv la numărul total al hectarelor eligibile declarate în statul membru respectiv pentru anul respectiv în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Dacă anul menționat la alineatul (1) primul paragraf este anul 2014 sau un an anterior, plata medie națională la hectar a sprijinului direct menționată la primul paragraf al prezentului alineat se stabilește prin împărțirea plafonului național prevăzut în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 pentru anul respectiv la numărul total al hectarelor eligibile declarate în statul membru respectiv pentru anul respectiv în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(3) Cuantumul plăților directe ale unui fermier menționat la articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 este cuantumul total al plăților directe la care fermierul avea dreptul în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 înaintea aplicării articolului 63 și a articolului 91 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 pentru anul precedent.

Când anul menționat la primul paragraf este anul 2014, cuantumul plăților directe este cuantumul total al plăților directe pentru anul 2014 la care fermierul avea dreptul în temeiul Regulamentului (CE) nr. 73/2009 înaintea reducerilor și a excluderilor prevăzute la articolele 21 și 23 din regulamentul menționat.

(4) Dacă un fermier nu a depus o cerere de ajutor pentru plăți directe în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru anul precedent menționat la alineatul (3) primul paragraf, statele membre stabilesc cuantumul total al plăților directe menționat la alineatul (3) primul paragraf înmulțind numărul hectarelor eligibile declarate de fermierul respectiv în anul depunerii cererii de ajutor în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 cu plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul precedent.

Plata medie națională la hectar a sprijinului direct menționată la primul paragraf se stabilește prin împărțirea plafonului național prevăzut în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru anul respectiv la numărul total al hectarelor eligibile declarate în statul membru respectiv pentru anul respectiv în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Dacă anul precedent menționat la alineatul (3) primul paragraf este anul 2014, statele membre stabilesc cuantumul anual al plăților directe ale fermierului respectiv înmulțind numărul hectarelor eligibile declarate de fermierul respectiv pentru anul 2015 în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 cu plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul 2014.

Plata medie națională la hectar a sprijinului direct pentru anul 2014 se stabilește prin împărțirea plafonului național pentru anul 2014 stabilit în anexa VIII la Regulamentul (CE) nr. 73/2009 la numărul total al hectarelor eligibile declarate în statul membru respectiv pentru anul 2014 în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menționat.

▼B

(5) Cuantumul total al plăților directe menționat la alineatele (1) și (2) se calculează:

(a) în Bulgaria și România, pentru anul 2015, pe baza cuantumului relevant prevăzut la punctul A din anexa V la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(b) în Croația, pentru fiecare an menționat la articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, pe baza cuantumului prevăzut la punctul A din anexa VI la respectivul regulament.

Articolul 13

Criterii pentru demonstrarea faptului că activitățile agricole nu sunt nesemnificative și că principalul obiect de activitate constă în desfășurarea unei activități agricole

(1) În scopul articolului 9 alineatul (2) al treilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, activitățile agricole nu sunt nesemnificative dacă veniturile totale obținute din activități agricole în sensul articolului 11 din prezentul regulament în cel mai recent an fiscal pentru care sunt disponibile astfel de dovezi reprezintă cel puțin o treime din veniturile totale obținute în cel mai recent an fiscal pentru care sunt disponibile astfel de dovezi.

Statele membre pot decide să stabilească pragul pentru veniturile totale obținute din activități agricole la un nivel inferior unei treimi, cu condiția ca pragul respectiv să nu permită persoanelor fizice sau juridice cu activități agricole marginale să fie considerate fermieri activi.

Prin derogare de la primele două paragrafe, statele membre pot stabili criterii alternative pentru a permite unei entități să demonstreze că activitățile sale agricole nu sunt nesemnificative în temeiul articolului 9 alineatul (2) al treilea paragraf litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) În sensul articolului 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre pot decide că activitățile agricole constituie doar o parte nesemnificativă a ansamblului activităților economice ale unei persoane fizice sau juridice sau ale unui grup de persoane fizice sau juridice, aplicând următoarele metode:

(a) cuantumul anual al plăților directe este mai mic de 5 % din veniturile totale obținute din activități neagricole în sensul articolului 11 din prezentul regulament în cel mai recent an fiscal pentru care sunt disponibile astfel de dovezi;

(b) cuantumul total al veniturilor obținute din activități agricole în sensul articolului 11 din prezentul regulament în cel mai recent an fiscal pentru care sunt disponibile astfel de dovezi este sub un prag care urmează a fi decis de statele membre și nu depășește o treime din cuantumul total al veniturilor obținute în cel mai recent an fiscal pentru care sunt disponibile astfel de dovezi.

▼B

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot stabili criterii alternative potrivit cărora activitățile agricole trebuie considerate nesemnificative în temeiul articolului 9 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(3) În sensul articolului 9 alineatul (2) al treilea paragraf litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și, dacă este cazul, în sensul articolului 9 alineatul (3) litera (b) din regulamentul menționat, o activitate agricolă este considerată principalul obiect de activitate al unei persoane juridice dacă este înregistrată ca principal obiect de activitate în registrul comerțului sau în orice alt document justificativ oficial echivalent al unui stat membru. În cazul unei persoane fizice, sunt necesare dovezi echivalente.

În cazul în care nu există astfel de registre, statele membre utilizează documente justificative echivalente.

Prin derogare de la primele două paragrafe, statele membre pot institui criterii alternative în funcție de care o activitate agricolă trebuie considerată un obiect de activitate principal al unei persoane fizice sau juridice în temeiul articolului 9 alineatul (2) al treilea paragraf litera (c) și, după caz, în temeiul articolului 9 alineatul (3) litera (b) din regulamentul menționat.

CAPITOLUL 2

SCHEMA DE PLATĂ DE BAZĂ ȘI SCHEMA DE PLATĂ UNICĂ PE SUPRAFAȚĂ

SECȚIUNEA 1

Norme privind implementarea schemei de plată de bază prevăzute la secțiunile 1, 2, 3 și 5 din titlul III capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

Subsecțiunea 1

Prima alocare a drepturilor la plată

Articolul 14

Cazuri de moștenire, schimbări ale statutului juridic sau ale denumirii și fuziuni și scindări

(1) Dacă a primit exploatația sau o parte a acesteia prin moștenire sau prin moștenire anticipată, fermierul are dreptul de a cere, în nume propriu, numărul și valoarea drepturilor la plată care urmează a fi alocate pentru exploatația primită sau pentru o parte a acesteia, în aceleași condiții ca fermierul care gestiona inițial exploatația.

În cazul moștenirilor anticipate revocabile, drepturile la plată se alocă doar moștenitorului desemnat ca atare la data menționată la articolul 24 alineatul (1) sau la articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) O schimbare de denumire nu are niciun impact asupra numărului și valorii drepturilor la plată care urmează a fi alocate.

▼B

O schimbare a statutului juridic nu are niciun impact asupra numărului și valorii drepturilor la plată care urmează a fi alocate dacă fermierul care deținea controlul exploatației inițiale din punctul de vedere al gestionării, al beneficiilor și al riscurilor financiare gestionează, de asemenea, noua exploatație.

(3) O fuziune sau o scindare nu are niciun impact asupra numărului total și asupra valorii drepturilor la plată care urmează a fi alocate exploatației/exploatațiilor.

În caz de scindare, dacă un stat membru aplică articolul 24 alineatul (4) sau (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, numărul drepturilor la plată care urmează a fi alocat fiecărei exploatații rezultate din scindare se stabilește prin înmulțirea numărului hectarelor eligibile aflate la dispoziția noii exploatații în cauză cu reducerea medie a numărului de drepturi la care ar fi fost supusă exploatația inițială în temeiul articolului 24 alineatul (4) sau (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

În sensul prezentului alineat, se aplică următoarele definiții:

(a) „fuziune” înseamnă fuziunea a doi sau mai mulți fermieri distincți în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 într-un nou fermier în sensul articolului menționat, care se află, din punctul de vedere al gestionării, al beneficiilor și al riscurilor financiare, sub controlul fermierilor care gestionau inițial exploatațiile sau al unuia dintre aceştia;

(b) „scindare” înseamnă scindarea unui fermier în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în:

(i) cel puțin doi noi fermieri distincți în sensul articolului menționat, dintre care cel puțin unul rămâne controlat, din punctul de vedere al gestionării, al beneficiilor și al riscurilor financiare, de către cel puțin una dintre persoanele fizice sau juridice care gestionau inițial exploatația; sau

(ii) fermierul inițial și cel puțin un nou fermier distinct în sensul articolului menționat.

Articolul 15

Stabilirea hectarelor eligibile în sensul articolului 24 alineatul (2) și al articolului 39 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

(1) În scopul stabilirii numărului de drepturi la plată care urmează a fi alocate în temeiul articolului 24 alineatul (2) și al articolului 39 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, în cazurile în care nu au fost recunoscute nicio forță majoră și nicio circumstanță excepțională, se iau în considerare doar acele hectare eligibile care sunt determinate în temeiul articolului 2 alineatul (1) al doilea paragraf punctul 23 litera (a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014.

▼B

(2) Dacă un hectar eligibil menționat la alineatul (1) face obiectul unor cereri de alocare de drepturi la plată din partea a doi sau mai mulți solicitanți, criteriului pe baza căruia se ia decizia privind solicitantul căruia să i se aloce dreptul la plată este puterea de a lua decizii în privința activităților agricole desfășurate pe hectarul respectiv și asumarea beneficiilor și a riscurilor financiare legate de activitățile respective.

Articolul 16

Limitarea în temeiul articolului 24 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

(1) Nicio reducere în temeiul articolului 24 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 nu depășește 85 % din numărul drepturilor la plată corespunzătoare hectarelor eligibile cu pășuni permanente aflate în zone cu condiții climatice dificile.

(2) În scopul aplicării coeficientului de reducere prevăzut la alineatul (1), pe baza constrângerilor naturale menționate la articolul 24 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre pot clasifica zonele cu condiții climatice dificile în mai multe categorii, pentru a le aplica acestora coeficienți de reducere diferiți.

Articolul 17

Stabilirea valorii drepturilor la plată în temeiul articolelor 26 și 40 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

(1) În scopul stabilirii plăților directe sau a valorii drepturilor relevante aferente anului 2014 menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se ține cont doar de plățile sau de valoarea drepturilor destinate fermierilor care au dreptul de a primi plăți directe în conformitate cu articolul 9 și cu articolul 24 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în anul 2015.

În scopul stabilirii plăților directe relevante aferente anului anterior implementării schemei de plată de bază menționate la articolul 40 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se ține cont doar de plățile destinate fermierilor care au dreptul de a primi plăți directe în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în primul an de implementare a schemei de plată de bază.

(2) În sensul articolului 26 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se aplică următoarele norme:

(a) referirea la măsurile de sprijin specific prevăzute la articolul 68 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 nu aduce atingere posibilității ca statele membre să ia în calcul doar una sau câteva dintre măsurile implementate în cadrul respectivelor măsuri de sprijin specific;

(b) sprijinul acordat unui fermier pentru anul calendaristic 2014 în temeiul uneia sau mai multora dintre schemele de sprijin menționate la articolul 26 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se calculează fără a se ține cont de vreuna dintre reducerile sau excluderile prevăzute la titlul II capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009;

▼B

(c) în conformitate cu criterii obiective și nediscriminatorii, statele membre pot decide nivelul de sprijin de luat în calcul pentru una sau mai multe dintre schemele enumerate la articolul 26 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, aplicate de statele membre în cauză.

Când aplică prezentul alineat, statele membre nu periclitează caracterul decuplat al sprijinului acordat în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (c) și cu articolele 126, 127 și 129 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(3) În sensul articolului 26 alineatul (6) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, sprijinul acordat pentru anul calendaristic 2014 în temeiul articolelor 72a și 125a din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 se calculează fără a se ține cont de nicio reducere sau excludere prevăzută la titlul II capitolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(4) Referirea de la articolul 26 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 la drepturile la plată deținute de un fermier include și drepturile la plată care sunt transferate prin arendă de fermier unui alt fermier la data depunerii cererii sale pentru 2014.

Articolul 18

Stabilirea definitivă a valorii și numărului drepturilor la plată

Dacă informațiile destinate fermierilor menționate la articolul 25 alineatul (10) sau la articolul 40 alineatul (4) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se bazează pe date provizorii, valoarea și numărul definitive ale drepturilor la plată se stabilesc și se comunică acestora după efectuarea tuturor verificărilor necesare în temeiul articolului 74 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și, în orice caz, până la data de 1 aprilie a anului următor primului an de aplicare a schemei de plată de bază de către statul membru în cauză.

Articolul 19

Stabilirea valorii drepturilor la plată în cazurile de dificultăți

(1) Dacă una sau mai multe dintre plățile directe menționate la articolul 26 sau la articolul 40 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru 2014 sau, respectiv, pentru anul anterior implementării schemei de plată de bază sunt mai reduse decât cuantumurile corespunzătoare din anul anterior anilor afectați de o forță majoră sau de circumstanțe excepționale, valoarea unitară inițială se stabilește pe baza cuantumurilor primite de fermierul respectiv în anul anterior anilor afectați de o forță majoră sau de circumstanțe excepționale.

(2) Statele membre pot decide să limiteze aplicarea alineatului (1) la cazurile în care plățile directe pentru anul 2014 sau, respectiv, pentru anul anterior implementării schemei de plată de bază, sunt inferioare unui anumit procentaj din cuantumurile corespunzătoare din anul anterior anilor afectați de o forță majoră sau de circumstanțe excepționale. Acest procentaj nu trebuie să fie sub 85 %.

▼B

Articolul 20

Clauza contractuală privată în caz de vânzare

(1) Statele membre pot decide că, în cazul vânzării unei exploatații sau a unei părți a acesteia, fermierii pot, printr-un contract semnat înaintea ultimului termen de depunere a cererii de alocare a drepturilor la plată stabilit de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, să transfere împreună cu exploatația sau cu o parte a acesteia drepturile la plată corespunzătoare care urmează să fie alocate. În cazul respectiv, drepturile la plată se alocă vânzătorului și sunt transferate direct cumpărătorului, care va beneficia, după caz, de utilizarea plăților primite de vânzător pentru 2014 sau a valorii drepturilor deținute de acesta în 2014, menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, ca referință pentru stabilirea valorii unitare inițiale a respectivelor drepturi la plată.

Un astfel de transfer obligă vânzătorul să respecte dispozițiile articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, iar cumpărătorul să respecte dispozițiile articolului 9 din regulamentul menționat.

O astfel de vânzare nu este considerată transfer fără teren în sensul articolului 34 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) Alineatul (1) se aplică mutatis mutandis *statelor membre* care aplică titlul III capitolul 1 secțiunea 5 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 21

Clauza contractuală privată în caz de arendare

(1) Statele membre pot decide că, în cazul arendării unei exploatații sau a unei părți a acesteia, fermierii pot, printr-un contract semnat înaintea datei menționate la articolul 20 alineatul (1) primul paragraf, să transfere împreună cu exploatația sau cu o parte a acesteia drepturile la plată corespunzătoare care urmează să fie alocate. În cazul respectiv, drepturile la plată se alocă arendatorului și sunt transferate direct arendașului, care va beneficia, după caz, de utilizarea plăților primite de arendator pentru 2014 sau a valorii drepturilor deținute de acesta în 2014, menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, ca referință pentru stabilirea valorii unitare inițiale a respectivelor drepturi la plată.

Un astfel de transfer implică obligația ca arendatorul să respecte dispozițiile articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și ca arendașul să respecte dispozițiile articolului 9 din regulamentul menționat, iar data expirării contractului de arendare să fie ulterioară termenului-limită pentru depunerea unei cereri în cadrul schemei de plată de bază.

O astfel de arendare nu este considerată transfer fără teren în sensul articolului 34 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) Alineatul (1) se aplică mutatis mutandis *statelor membre* care aplică titlul III capitolul 1 secțiunea 5 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼B

Articolul 22

Beneficiari în temeiul articolului 24 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

În sensul articolului 24 alineatul (1) al treilea paragraf litera (a) punctul (i) prima liniuță din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, „cartofi pentru consum” și „cartofi de sămânță” înseamnă cartofi încadrați la codul NC 0701, alții decât cei destinați producției de amidon.

Subsecțiunea 2

Activarea și transferul drepturilor

Articolul 23

Calcularea valorii drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată se calculează, într-o primă etapă, cu până la trei zecimale și se rotunjesc, într-o a doua etapă, în sus sau în jos până la cea mai apropiată a doua zecimală. În cazul în care calculul dă un rezultat în care a treia zecimală este un 5, suma se rotunjește în sus până la a doua zecimală.

(2) Dacă un fermier transferă o parte a unui drept, valoarea părții respective se calculează proporțional pentru fiecare an relevant rămas menționat la articolul 25 sau la articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(3) Statele membre pot modifica drepturile la plată fuzionând părțile de drepturi deținute de un fermier. Valoarea drepturilor fuzionate este stabilită pentru fiecare an relevant rămas menționat la articolul 25 sau la articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 prin adunarea valorilor părților.

Articolul 24

Cerințe pentru activarea drepturilor la plată

(1) Drepturile la plată pot fi declarate pentru plată numai o dată pe an de către fermierul care le deține (conferite de proprietate sau de arendă) la data limită de depunere a cererii unice.

Totuși, dacă un fermier utilizează posibilitatea de a modifica cererea unică în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, fermierul respectiv poate, de asemenea, să declare pentru plată drepturile la plată pe care le deține (conferite de proprietate sau de arendă) la data notificării modificărilor către autoritatea competentă, cu condiția ca respectivele drepturi la plată să nu fie declarate pentru plată de un alt fermier pentru același an.

În cazul în care fermierul dobândește drepturi la plată printr-un transfer de la un alt fermier și dacă acest din urmă fermier a declarat deja pentru plată drepturile la plată respective, declararea suplimentară a respectivelor drepturi la plată de către cesionar este admisibilă numai dacă

▼B

cedentul a informat deja autoritatea competentă cu privire la transfer, în conformitate cu normele stabilite de Comisie în temeiul articolului 34 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, și dacă retrage respectivele drepturi la plată din propria cerere unică în termenele-limită pentru modificarea cererii unice, fixate de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼M3

(2) În cazul în care un fermier declară un număr de drepturi la plată care depășește suprafața sa eligibilă totală declarată în temeiul articolului 33 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, dreptul la plată sau partea unui drept la plată care depășește parțial respectiva suprafață eligibilă este considerată activat(ă) integral în scopul articolului 31 alineatul (1) litera (b) din regulamentul menționat. Totuși, plata se calculează pe baza părții corespunzătoare a unui hectar eligibil.

▼B

Articolul 25

Transferul drepturilor

(1) Drepturile la plată pot fi transferate în orice moment al anului.

(2) Dacă un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 34 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv stabilește regiunile menționate în dispoziția respectivă în primul an de aplicare a articolului 34 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și cel târziu cu o lună înaintea datei stabilite de statul membru în temeiul articolului 33 alineatul (1) din regulamentul menționat.

Subsecțiunea 3

Rezerve naționale sau regionale

Articolul 26

Restituirea în rezerva națională sau regională din cauza reținerii la transfer a drepturilor la plată

Dacă un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 34 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv poate decide, în conformitate cu criterii obiective și în așa fel încât să asigure un tratament egal al fermierilor și să evite denaturarea pieței și a concurenței, să restituie în rezerva națională sau regională până la 30 % din valorile unitare anuale ale fiecărui drept la plată transferat fără hectarele eligibile corespunzătoare în sensul articolului 32 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sau cuantumul echivalent exprimat în număr de drepturi la plată.

Prin derogare de la primul paragraf, în primii trei ani de aplicare a schemei de plată de bază, statele membre pot prevedea o restituire de până la 50 % din valoarea unitară anuală a fiecărui drept la plată sau a cuantumului echivalent exprimat în număr de drepturi la plată menționat la primul paragraf.

▼B

Articolul 27

Aplicarea clauzei privind profitul neașteptat

În sensul articolului 28 și al articolului 40 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, creșterea valorii drepturilor la plată menționate în dispozițiile în cauză se determină prin compararea valorii drepturilor la plată ale fermierului rezultate din aplicarea articolului 25 alineatul (4) și a articolului 26 sau, respectiv, a articolului 40 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, după vânzarea sau arendarea menționate la articolul 28 sau, respectiv, la articolul 40 alineatul (5) din regulamentul menționat, cu valoarea drepturilor la plată ale fermierului care ar rezulta în absența vânzării sau a arendării.

Articolul 28

Stabilirea drepturilor la plată din rezerva națională sau regională în temeiul articolului 30 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

(1) În sensul articolului 30 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, dacă un tânăr fermier sau un fermier care își începe activitatea agricolă nu deține niciun drept la plată (conferit de proprietate sau de arendă) și solicită drepturi la plată din rezerva națională sau regională, fermierul respectiv primește un număr de drepturi la plată egal cu numărul hectarelor eligibile pe care le deține (în proprietate sau în arendă) la data limită pentru depunerea cererii de alocare sau majorare a valorii drepturilor la plată, stabilită de Comisie în temeiul articolului 78 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

(2) Dacă un tânăr fermier sau un fermier care își începe activitatea agricolă deține deja drepturi la plată (conferite de proprietate sau de arendă) și solicită drepturi la plată din rezerva națională sau regională, fermierul respectiv primește un număr de drepturi la plată egal cu numărul hectarelor eligibile pe care le deține (în proprietate sau în arendă) la data limită pentru depunerea cererii menționată la alineatul (1) și pentru care nu deține niciun drept la plată (conferit de proprietate sau de arendă).

Dacă valoarea drepturilor pe care le deține deja fermierul (conferite de proprietate sau de arendă) este sub media națională sau regională menționată la articolul 30 alineatul (8) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, valorile unitare anuale ale drepturilor respective pot fi majorate până la nivelul mediei naționale sau regionale, în conformitate cu articolul 30 alineatul (10) din regulamentul menționat.

Totuși, în statele membre care aplică majorarea menționată la articolul 30 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în sensul articolului 30 alineatul (7) din regulamentul menționat, majorarea menționată la paragraful al doilea al prezentului alineat este obligatorie. Această majorare ar trebui să fie la un nivel corespunzător celui mai ridicat nivel al majorării aplicate în sensul articolului 30 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(3) În statele membre care aplică articolul 24 alineatul (6) sau alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, limitările în alocarea drepturilor la plată prevăzute de dispozițiile respective pot fi aplicate mutatis mutandis în cazul alocării drepturilor la plată în temeiul articolului 30 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼B

Totuși, statele membre pot decide că, în cazul în care aplicarea uneia sau a mai multor limitări menționate la primul paragraf limitează numărul total al drepturilor la plată pe care fermierul le deține deja și care urmează a fi nou alocate din rezervă la mai puțin de un procentaj fix din hectarele sale eligibile în anul în care depune cererea de alocare a drepturilor la plată din rezervă, fermierului respectiv i se alocă un număr suplimentar de drepturi la plată, corespunzător unei proporții din numărul total al hectarelor sale eligibile declarate în cererea sa pentru anul respectiv, în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Procentajul fix menționat la al doilea paragraf din prezentul articol se calculează conform metodei menționate la articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul regulament.

Proporția din numărul total al hectarelor eligibile ale fermierului menționată la al doilea paragraf al prezentului alineat se calculează ca jumătate din diferența în puncte procentuale dintre procentajul fix menționat la al treilea paragraf al prezentului alineat și ponderea drepturilor la plată deținute de fermier în hectarele sale eligibile declarate în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 în cererea sa pentru anul menționat la al doilea paragraf al prezentului alineat. În sensul prezentului paragraf, „drepturi la plată deținute de fermier” înseamnă drepturi la plată deținute deja de fermier și care urmează a fi nou alocate din rezervă.

Când calculează numărul hectarelor eligibile menționate la paragrafele al doilea, al treilea și al patrulea din prezentul alineat, statele membre pot decide să nu includă nicio suprafață ocupată cu culturi permanente, cu pășuni permanente aflate în zonele cu condiții climatice dificile menționate la articolul 24 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sau cu pășuni permanente recunoscute ca atare în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Statele membre care utilizează posibilitatea prevăzută la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, de a aplica schema de plată de bază la nivel regional, pot baza metoda de calcul menționată la al doilea paragraf al prezentului alineat pe numerele totale alocate/declarate în 2015 în regiunea relevantă.

În scopul stabilirii pragului din al doilea paragraf, nu se ține seama de terenurile dobândite sau luate în arendă de fermier după 19 octombrie 2011.

(4) În sensul prezentului articol, sunt luați în considerare ca fermieri care își încep activitatea agricolă doar fermierii care și-au început activitatea agricolă în anul calendaristic 2013 sau în orice an ulterior și care depun o cerere pentru plata de bază cel târziu la doi ani după anul calendaristic în care și-au început activitatea agricolă.

▼B

Articolul 29

Stabilirea drepturilor la plată din rezerva națională sau regională în temeiul articolului 30 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

(1) În sensul articolului 30 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, dacă se alocă noi drepturi la plată în conformitate cu articolul 30 alineatul (10) din regulamentul menționat, acestea se alocă în conformitate cu condițiile prevăzute la prezentul articol și cu îndeplinirea criteriilor obiective stabilite de statul membru în cauză.

(2) Dacă un fermier care nu deține niciun drept la plată (conferit de proprietate sau de arendă), are dreptul, în conformitate cu articolul 30 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, să primească drepturi la plată din rezerva națională sau regională și solicită aceste drepturi, fermierul respectiv primește un număr de drepturi la plată până la numărul hectarelor eligibile pe care le deține (în proprietate sau în arendă) la data limită pentru depunerea cererii menționată la articolul 28 alineatul (1).

(3) Dacă un fermier care deține drepturi la plată (conferite de proprietate sau de arendă), are dreptul, în conformitate cu articolul 30 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, să primească drepturi la plată din rezerva națională sau regională și solicită aceste drepturi, fermierul respectiv primește un număr de drepturi la plată până la numărul hectarelor eligibile pe care le deține (în proprietate sau în arendă) la data limită pentru depunerea cererii menționată la articolul 28 alineatul (1) și pentru care nu deține niciun drept la plată (conferit de proprietate sau de arendă).

Dacă valoarea drepturilor pe care le deține deja fermierul (conferite de proprietate sau de arendă) este sub media națională sau regională menționată la articolul 30 alineatul (8) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, valorile unitare anuale ale drepturilor respective pot fi majorate până la nivelul mediei naționale sau regionale, în conformitate cu articolul 30 alineatul (10) din regulamentul menționat.

(4) În sensul alineatului (1), statele membre nu stabilesc criterii legate de producție sau de alte date specifice pentru fiecare sector pentru o perioadă ulterioară datei fixate de statul membru în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 pentru anul de cerere 2013.

Articolul 30

Norme suplimentare privind stabilirea de drepturi la plată din rezerva națională sau regională

(1) Când majorează valorile unitare anuale ale drepturilor la plată menționate la articolul 30 alineatul (10) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre trebuie să majoreze valoarea unitară a drepturilor deja deținute de fermier (conferite de proprietate sau de arendă) la data cererii de alocare a drepturilor din rezerva națională sau regională în conformitate cu criterii obiective și astfel încât să se asigure un tratament egal între fermieri și pentru a se evita denaturarea pieței și concurenței.

▼B

(2) În sensul alineatului (1), statele membre nu stabilesc criterii legate de producție sau de alte date specifice pentru fiecare sector pentru o perioadă ulterioară datei fixate de statul membru în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 pentru anul de cerere 2013.

Articolul 31

Cazuri de dificultate

(1) Dacă, din cauza unei forțe majore sau a unor circumstanțe excepționale, un fermier nu a putut depune o cerere de alocare de drepturi la plată în conformitate cu articolul 24 alineatul (1) sau cu articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și depune cerere pentru drepturi la plată din rezerva națională sau regională, fermierului respectiv i se alocă drepturi la plată în temeiul articolului 30 alineatul (7) litera (c) din regulamentul menționat. Statele membre stabilesc valorile unitare anuale ale drepturilor la plată care urmează a fi alocate în conformitate cu articolul 25 sau, respectiv, cu articolul 40 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, precum și cu deciziile luate de statele membre în ceea ce privește opțiunile din articolele menționate.

(2) Statele membre pot decide că, dacă aplicarea uneia sau mai multora dintre limitările legate de alocarea drepturilor la plată prevăzute la articolul 24 alineatele (3)-(7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 limitează numărul drepturilor la plată alocate unui fermier la mai puțin decât un procentaj fix din hectarele sale eligibile și dacă fermierul solicită drepturi la plată din rezerva națională sau regională, fermierul respectiv este considerat într-o situație de „dezavantaj specific” în temeiul articolului 30 alineatul (7) litera (b) din regulamentul menționat. În acest caz, fermierului respectiv i se alocă un număr de drepturi la plată în conformitate cu articolul 30 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, corespunzător unei proporții din numărul total al hectarelor sale eligibile declarate în cererea sa pentru 2015 în conformitate cu articolul 72 (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Procentajul fix menționat la primul paragraf se calculează ca numărul total al drepturilor la plată alocate în statul membru în cauză în 2015 după aplicarea limitărilor prevăzute la articolul 24 alineatele (3)-(7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 împărțit la numărul total al hectarelor eligibile declarate în statul membru în cauză în 2015 în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Proporția din numărul total al hectarelor eligibile ale fermierului menționată la primul paragraf se calculează ca jumătate din diferența în puncte procentuale dintre procentajul fix menționat la primul și al doilea paragraf și ponderea drepturilor la plată ale fermierului în hectarele sale eligibile declarate în 2015 în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Când calculează numărul hectarelor eligibile menționate la primul, al doilea și al treilea paragraf din prezentul alineat, statele membre pot decide să nu includă nicio suprafață ocupată cu culturi permanente, cu pășuni permanente aflate în zone cu condiții climatice dificile menționate la articolul 24 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sau cu pășuni permanente recunoscute ca atare în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul menționat.

▼B

Statele membre care utilizează posibilitatea prevăzută la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, de a aplica schema de plată de bază la nivel regional, pot baza metoda de calcul menționată la al doilea paragraf al prezentului alineat pe numerele totale alocate/declarate în 2015 în regiunea relevantă.

În scopul stabilirii pragului din primul paragraf, nu se ține seama de terenurile dobândite sau luate în arendă de fermier după 19 octombrie 2011.

Subsecțiunea 4

Statele membre care aplică articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

Articolul 32

Implementarea în statele membre care aplică articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

Cu excepția cazului în care prezenta subsecțiune conține dispoziții contrare, dispozițiile prezentei secțiuni vizează statele membre care aplică articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 33

Aplicarea articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

În scopul stabilirii drepturilor la plată care expiră în conformitate cu articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se acordă prioritate drepturilor la plată cu cea mai scăzută valoare.

Dacă drepturile la plată au aceeaşi valoare, numărul drepturilor la plată conferite de proprietate şi numărul drepturilor la plată conferite de arendă se reduc în aceeași măsură.

Statele membre pot decide să aplice primele două paragrafe la nivel regional.

Articolul 34

Stabilirea valorii drepturilor la plată în temeiul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în cazul statelor membre care aplică articolul 21 alineatul (3) din regulamentul menționat

În scopul stabilirii valorii unitare inițiale a drepturilor la plată, statele membre care aplică articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pot ajusta cuantumul plăților pentru 2014 în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) din regulamentul menționat, deducând, înaintea reducerilor și excluderilor, cuantumul rezultat din expirarea drepturilor la plată în temeiul articolului 21 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼B

SECȚIUNEA 2

Schema de plată unică pe suprafață

Articolul 35

Hectarele eligibile din statele membre care aplică schema de plată unică pe suprafață

În scopul schemei de plată unică pe suprafață prevăzute în Titlul III capitolul 1 secțiunea 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, inclusiv orice referire în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 la hectarele eligibile declarate în scopul schemei respective, se iau în calcul doar hectarele eligibile determinate în sensul articolului 2 alineatul (1) al doilea paragraf punctul 23 litera (a) din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014.

Articolul 36

Aplicarea articolului 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

(1) În scopul diferențierii plății unice pe suprafață prevăzute la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se aplică următoarele norme:

(a) referirea la măsurile de sprijin specific prevăzute la articolul 68 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 nu aduce atingere posibilității ca statele membre să ia în calcul doar una sau câteva dintre măsurile implementate în cadrul respectivelor măsuri de sprijin specific;

(b) pe baza unor criterii obiective și nediscriminatorii, statele membre pot decide nivelul de sprijin de luat în calcul pentru una sau mai multe dintre schemele aplicate de statele membre în cauză în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) al doilea paragraf din regulamentul menționat și, după caz, cu al treilea paragraf din dispoziția menționată. Totuși, când se ia în calcul sprijinul acordat în cadrul schemei relevante în 2014, cuantumul utilizat pentru diferențierea plății unice pe suprafață nu poate depăși cuantumul corespunzător acordat unui singur fermier în cadrul unei astfel de scheme în 2014;

(c) când se ia în calcul sprijinul acordat în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (c) și cu articolele 126, 127 și 129 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, această diferențiere nu trebuie să pericliteze caracterul decuplat al schemelor respective.

Această diferențiere trebuie să fie disponibilă pentru fermierii care au primit în 2014 sprijinul menționat la articolul 36 alineatul (3) al doilea, al treilea sau al patrulea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Cuantumul per hectar se stabilește în fiecare an prin împărțirea cuantumului pentru diferențierea plății unice pe suprafață disponibile pentru un singur fermier la numărul hectarelor eligibile declarate de fermier în conformitate cu articolul 72 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

▼B

(2) Dacă cuantumul sprijinului din cadrul uneia sau mai multora dintre schemele de sprijin menționate la articolul 36 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 referitoare la anul 2014 este inferior cuantumului sau cuantumurilor corespunzătoare din anul anterior anilor afectați de forță majoră sau de circumstanțe excepționale, statele membre țin cont de sprijinul acordat în cadrul schemelor de sprijin în cauză în anul anterior anilor afectați de forță majoră sau de circumstanțe excepționale.

Statele membre pot decide să limiteze aplicarea primului paragraf la cazurile în care plățile directe pentru anul 2014 sunt inferioare unui anumit procentaj din cuantumurile corespunzătoare din anul anterior anilor afectați de o forță majoră sau de circumstanțe excepționale. Acest procentaj nu trebuie să fie sub 85 %.

(3) Statele membre pot decide că, în cazul unei moșteniri sau al unei moșteniri anticipate, diferențierea plății unice pe suprafață este disponibilă pentru fermierul care a moștenit exploatația, cu condiția ca fermierul respectiv să fie eligibil în cadrul schemei de plată unică pe suprafață.

Articolul 37

Producția de cânepă în cadrul schemei de plată unică pe suprafață

Articolul 9 se aplică mutatis mutandis în ceea ce privește schema de plată unică pe suprafață.

CAPITOLUL 3

ECOLOGIZAREA

SECȚIUNEA 1

Echivalența

Articolul 38

Cerințe aplicabile schemelor de certificare naționale sau regionale

(1) Statele membre care decid să pună în aplicare practicile echivalente menționate la articolul 43 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 desemnează una sau mai multe autorități de certificare publice sau private care să certifice că fermierul respectă, pe exploatația sa, practici care sunt în conformitate cu articolul 43 alineatul (3) din regulamentul menționat.

(2) Autoritățile de certificare publice sau private trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) dețin cunoștințele de specialitate, echipamentul și infrastructura necesare pentru a exercita sarcinile de certificare;

(b) dețin suficient personal calificat și cu experiență;

▼B

(c) sunt imparțiale și nu se află în niciun conflict de interese în ceea ce privește exercitarea sarcinilor de certificare.

Autoritățile de certificare private trebuie să fie acreditate în conformitate cu EN ISO/IEC 17021 (Cerințe pentru organismele care efectuează audit și certificare ale sistemelor de management) sau EN ISO/IEC 17065 (Evaluarea conformității – Cerințe pentru organisme care certifică produse, procese și servicii) în sectorul producției agricole. Acreditarea se realizează numai de către un organism național de acreditare dintr-un stat membru, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(3) Desemnarea unei autorități de certificare publice sau private este retrasă atunci când aceasta nu îndeplinește condițiile pentru desemnarea sa menționate la alineatul (2).

Articolul 39

Calcularea sumei menționate la articolul 28 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013

(1) În cazul fermierilor care decid să respecte practicile menționate la punctele 3 și 4 din secțiunea I și la punctul 7 din secțiunea III din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și oricare alte practici echivalente adăugate la anexa respectivă pentru care este necesar un calcul specific în scopul evitării dublei finanțări, ca practici echivalente în temeiul articolului 43 alineatul (3) litera (a) din regulamentul respectiv, statele membre scad din cuantumul sprijinului per hectar calculat în temeiul articolului 28 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 un cuantum corespunzător unei treimi din plata medie de ecologizare per hectar în statul membru sau în regiunea în cauză pentru fiecare practică de ecologizare cu care este echivalentă practica.

Plata medie de ecologizare per hectar în statul membru sau în regiunea în cauză se calculează pe baza procentajului menționat la articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 din media plafoanelor naționale pentru anii 2015-2019 stabilite în anexa II la regulamentul respectiv și pe baza numărului hectarelor eligibile declarate în conformitate cu articolul 33 sau cu articolul 36 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în 2015. Statele membre care decid să pună în aplicare practicile menționate la primul paragraf din prezentul alineat încă din 2015 pot estima numărul hectarelor eligibile declarate în 2015 pe baza declarațiilor întocmite în 2014 în temeiul articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre care decid să aplice articolul 43 alineatul (9) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pot decide să aplice deducerea menționată la alineatul (1) din prezentul articol în mod individual, a unui cuantum corespunzător unei treimi din plata medie de ecologizare per hectar a fermierului în cauză.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

▼B

Plata medie de ecologizare per hectar pentru fermier se calculează pe baza mediei plății individuale calculate în conformitate cu articolul 43 alineatul (9) paragrafele al treilea și al patrulea din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru anii 2015-2019 și a numărului hectarelor eligibile declarate de fermier în conformitate cu articolul 33 din regulamentul respectiv în 2015.

SECȚIUNEA 2

Diversificarea culturilor

Articolul 40

Calcularea proporțiilor diferitelor culturi pentru diversificarea culturilor

(1) În scopul calculării proporțiilor diferitelor culturi prevăzute la articolul 44 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, perioada care trebuie luată în considerare este partea cea mai relevantă a perioadei de cultivare având în vedere practicile tradiționale de cultivare în contextul național. ►**M3** Perioada respectivă poate fi stabilită la nivel național, la nivel regional sau la nivelul subregional adecvat. ◄

Statele membre informează fermierii în timp util în privința perioadei respective. În totalul terenurilor arabile ale exploatației, fiecare hectar este luat în calcul doar o singură dată într-un an de cerere în scopul calculării proporțiilor diferitelor culturi.

(2) Pentru calcularea proporțiilor diferitelor culturi, suprafața acoperită de o cultură poate include elemente de peisaj care fac parte din suprafața eligibilă în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul delegat (UE) nr. 640/2014.

(3) În cazul unei suprafețe pe care există culturi mixte, cu două sau mai multe culturi cultivate simultan pe rânduri separate, fiecare cultură este calculată ca diferită atunci când acoperă cel puțin 25 % din suprafața respectivă. Suprafața acoperită de diferitele culturi se calculează prin împărțirea suprafeței acoperite de culturile mixte la numărul culturilor care acoperă cel puțin 25 % din suprafața respectivă, indiferent de proporția ocupată efectiv de o cultură pe suprafața respectivă.

În cazul suprafețelor în care principiul culturilor mixte este aplicat prin cultivarea unei culturi principale subînsămânțate cu o a doua cultură, se consideră că suprafața este acoperită doar cu cultura principală.

Suprafețele pe care se seamănă un amestec de semințe, indiferent de culturile specifice incluse în amestec, sunt considerate acoperite cu o singură cultură. Fără a se aduce atingere articolul 44 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, respectiva cultură este denumită „cultură mixtă”. Dacă se poate constata că speciile incluse în diferitele amestecuri de semințe sunt diferite unele de altele, statele membre pot recunoaște diferitele amestecuri de semințe ca fiind culturi individuale distincte, cu condiția ca respectivele amestecuri de semințe diferite să nu fie utilizate pentru cultura menționată la articolul 44 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼M3

Suprafețele pe care se cultivă culturi diferite una lângă cealaltă și în cazul cărora fiecare cultură acoperă o suprafață mai mică decât dimensiunea minimă stabilită de statele membre menționată la articolul 72 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 pot fi considerate de statele membre ca fiind acoperite cu o „cultură mixtă”, astfel cum este menționată la al treilea paragraf al prezentului alineat.

▼B

SECȚIUNEA 3

Pășuni permanente

Articolul 41

Cadru pentru desemnarea unor suprafețe suplimentare cu pășuni permanente sensibile din punctul de vedere al mediului în afara zonelor Natura 2000

Pășunile permanente sensibile din punctul de vedere al mediului din afara suprafețelor vizate de Directiva 92/43/CEE sau de Directiva 2009/147/CE menționate la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 trebuie desemnate pe baza unuia sau mai multora dintre următoarele criterii:

(a) acoperă soluri organice cu un procentaj ridicat de carbon organic, precum turbăriile sau zonele umede;

(b) găzduiesc habitate enumerate în anexa I la Directiva 92/43/CEE sau protejate în temeiul legislației naționale;

(c) conțin specii de plante enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE sau protejate în temeiul legislației naționale;

(d) au o importanță semnificativă pentru speciile de păsări sălbatice enumerate în anexa I la Directiva 2009/147/CE;

(e) au o importanță semnificativă pentru speciile de animale sălbatice protejate în temeiul Directivei 92/43/CEE sau protejate în temeiul legislației naționale;

(f) acoperă pășuni permanente cu mare valoare naturală definită cu ajutorul unor criterii obiective care urmează a fi stabilite de statul membru;

(g) acoperă soluri cu un risc ridicat de eroziune;

(h) se află într-o zonă sensibilă desemnată în planurile de gestionare a bazinelor hidrografice în temeiul Directivei 2000/60/CE.

Statele membre pot decide în fiecare an să adauge noi suprafețe desemnate și informează în timp util fermierii în cauză în privința deciziei respective.

▼B

Articolul 42

Reconversia în cazul nerespectării obligației privind suprafețele cu pășuni permanente sensibile din punctul de vedere al mediului

Fără a se aduce atingere Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), dacă un fermier a convertit sau a arat o pășune permanentă care face obiectul obligației menționate la articolul 45 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru în cauză prevede obligația reconvertirii suprafeței în pășune permanentă și poate emite, de la caz la caz, instrucțiuni precise care trebuie respectate de fermierul respectiv, în legătură cu modul în care să fie reparate daunele aduse mediului, astfel încât să se ajungă din nou la statutul de suprafață sensibilă din punctul de vedere al mediului.

Imediat după constatarea încălcării, fermierul este informat în privința obligației de reconversie și a datei înaintea căreia trebuie respectată obligația respectivă. Data în cauză trebuie să fie cel târziu data transmiterii cererii unice pentru anul următor sau, în cazul Suediei și în cel al Finlandei, data de 30 iunie a anului următor.

Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, terenul care face obiectul reconversiei este considerat pășune permanentă începând din prima zi a reconversiei și face obiectul obligației menționate la articolul 45 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 43

Calcularea proporției pășunilor permanente

(1) Suprafețele declarate de fermierii care participă la schema pentru micii fermieri prevăzută în titlul V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, precum și unitățile unei exploatații care sunt utilizate pentru producția ecologică în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului ([2]) nu se includ în proporția suprafețelor cu pășuni permanente în totalul suprafeței agricole și în procentajul de referință menționat la articolul 45 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) Suprafețele declarate de fermieri în 2012 ca zone cu fânețe permanente care au fost convertite în terenuri pentru alte utilizări pot fi deduse din calcularea suprafețelor cu pășuni permanente, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, până la numărul hectarelor de fânețe permanente sau de pășuni permanente pe care fermierii le-au stabilit după 2012 și le-au declarat în 2015 la nivel național, regional sau subregional sau la nivel de exploatație, cu condiția respectării normelor existente privind menținerea pășunilor permanente prevăzute la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 și la articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

([1]) Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

▼B

La calcularea numărului hectarelor cu fânețe permanente sau cu pășuni permanente stabilite după 2012 menționate la primul paragraf, se ține cont doar de hectarele cu fânețe permanente sau cu pășuni permanente de pe o suprafață agricolă declarată în 2012, 2013 sau 2014 în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009.

▼M5

(3) Statele membre adaptează proporția de referință dacă consideră că există un impact semnificativ asupra evoluției proporției generat, în special, de o modificare a suprafeței cu producție ecologică, de o schimbare a populației de participanți la schema pentru micii fermieri sau atunci când un stat membru ia o decizie în conformitate cu litera (a), (b) sau (c) de la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. În astfel de situații, statele membre informează neîntârziat Comisia în privința adaptării efectuate, justificând respectiva adaptare.

▼B

Articolul 44

Menținerea proporției pășunilor permanente

▼M5

(1) Statele membre pot prevedea obligația individuală a fermierilor de a nu converti, inclusiv, în cazul în care aplică litera (a) de la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, de a nu face lucrări de arat pe suprafețele de pășune permanentă fără o autorizare individuală prealabilă. Fermierii sunt informați imediat în privința respectivei obligații, în orice caz înaintea datei de 15 noiembrie a anului în care statul membru în cauză adoptă dispoziția respectivă. Respectiva obligație se aplică doar fermierilor care fac obiectul obligațiilor prevăzute în titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește suprafețele cu pășune permanentă care nu fac obiectul articolului 45 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Eliberarea unei autorizații poate depinde de aplicarea unor criterii obiective și nediscriminatorii, inclusiv a unor criterii referitoare la mediu. Dacă autorizația menționată la primul paragraf face obiectul condiției că trebuie stabilită ca pășune permanentă o altă suprafață, cu un număr corespunzător de hectare sau, în cazul în care statul membru aplică litera (a) de la articolul 4 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, al condiției că o altă suprafață sau suprafața respectivă trebuie să fie stabilită ca pășune permanentă, suprafața respectivă va fi considerată pășune permanentă din prima zi după conversie, inclusiv după arat, prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Suprafețele respective trebuie utilizate pentru producția de iarbă și alte plante furajere erbacee timp de cel puțin cinci ani consecutivi de la data conversiei, inclusiv a lucrărilor de arat. Cu toate acestea, dacă statul membru decide acest lucru, în cazul fermierilor care convertesc în suprafețe cu pășuni permanente suprafețe care erau deja utilizate pentru producția de iarbă și alte plante furajere erbacee, suprafețele respective sunt utilizate pentru producția de iarbă sau de alte plante furajere erbacee pentru restul numărului de ani necesari pentru a se ajunge la cei cinci ani consecutivi.

▼B

(2) Dacă se constată că proporția menționată la articolul 45 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 a scăzut cu mai mult de 5 % în comparație cu proporția menționată la articolul respectiv, statul membru în cauză prevede obligația reconversiei suprafețelor în zone cu pășuni permanente și norme pentru evitarea unor noi conversii de zone cu pășuni permanente.

▼B

Statele membre stabilesc categoriile de fermieri care fac obiectul obligației de reconversie, din rândul fermierilor care:

(a) sunt supuși obligațiilor prevăzute în titlul III capitolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în ceea ce privește suprafețele cu pășuni permanente care nu fac obiectul articolului 45 alineatul (1) din regulamentul menționat; și

(b) pe baza cererilor depuse în conformitate cu articolul 72 din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 sau cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 în cei doi ani calendaristici anteriori sau, în 2015, în cei trei ani calendaristici anteriori, au la dispoziție suprafețe agricole care au fost convertite din zone cu pășuni permanente sau din terenuri cu fânețe permanente în suprafețe pentru alte utilizări.

În cazul în care perioadele menționate la al doilea paragraf litera (b) includ ani calendaristici anteriori anului 2015, obligația de reconversie se aplică și zonelor care au fost convertite în suprafețe pentru alte utilizări din zone cu pășuni permanente care făceau obiectul obligației menționate la articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 sau la articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013.

Când stabilesc care fermieri trebuie să reconvertească suprafețe în zone cu pășuni permanente, statele membre impun această obligație mai întâi fermierilor care au la dispoziție o suprafață care a fost convertită dintr-o zonă cu pășuni permanente sau dintr-un teren cu fânețe permanente într-o suprafață pentru alte utilizări, fără respectarea cerinței referitoare la autorizare prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sau la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009, dacă aceasta este aplicabilă. Fermierii în cauză reconvertesc întreaga suprafață convertită.

(3) Dacă aplicarea alineatului (2) al patrulea paragraf nu duce la o creștere cu mai mult de 5 % a proporției menționate la articolul 45 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre prevăd că fermierii care au la dispoziție o suprafață care a fost convertită dintr-o zonă cu pășuni permanente sau dintr-un teren cu fânețe permanente în suprafețe pentru alte utilizări în perioadele menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din prezentul articol trebuie, de asemenea, să reconvertească în zone cu pășuni permanente un procentaj din suprafața convertită respectivă sau să stabilească drept zonă cu pășuni permanente o altă suprafață corespunzătoare respectivului procentaj. Procentajul respectiv se calculează pe baza zonei convertite de fermier în perioadele menționate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (b) din prezentul articol și pe baza suprafeței necesare pentru creșterea peste pragul de 5 % a proporției menționate la articolul 45 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Pentru calcularea procentajului menționat la primul paragraf, statele membre pot exclude din zonele convertite de fermier acele zone care au devenit pășuni permanente după 31 decembrie 2015, cu condiția ca statele membre în cauză să desfășoare controale administrative încrucișate în ceea ce privește pășunile permanente declarate anual în cererea de ajutor cu informații geospațiale, cu ajutorul unei intersectări spațiale cu suprafața declarată ca fâneață permanentă în 2015, înregistrată în sistemul de identificare a parcelelor agricole și cu condiția ca respectivele zone cu pășuni permanente să nu fi fost stabilite ca urmare a unei obligații de reconversie sau de stabilire a unei zone cu pășuni permanente în temeiul alineatului (2) sau al prezentului alineat. Totuși, în cazul în care o astfel de excludere nu permite creșterea peste pragul de 5 % a proporției menționate la articolul 45 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre nu exclud zonele respective.

▼B

Zonele cu pășuni permanente sau terenurile cu fânețe permanente create de fermieri în cadrul angajamentelor asumate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului ([1]) și cu Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 nu sunt luate în calcul ca zone convertite de fermier pentru calcularea procentajului menționat la primul paragraf.

Fermierii sunt informați imediat în privința obligației de reconversie individuale și în privința normelor pentru evitarea unor noi conversii de pășuni permanente, în orice caz înaintea datei de 31 decembrie a anului în care se constată scăderea cu mai mult de 5 %. Obligația de reconversie trebuie îndeplinită înaintea datei transmiterii cererii unice pentru anul următor sau, în cazul Suediei și în cel al Finlandei, data de 30 iunie a anului următor.

Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafețele reconvertite în sau stabilite ca zone cu pășuni permanente sunt considerate pășuni permanente din prima zi a reconversiei sau a stabilirii. Suprafețele respective trebuie utilizate pentru producția de iarbă și alte plante furajere erbacee timp de cel puțin cinci ani consecutivi de la data conversiei sau, dacă statul membru decide acest lucru, în cazul fermierilor care convertesc în suprafețe cu pășuni permanente suprafețe care erau deja utilizate pentru producția de iarbă și alte plante furajere erbacee, numărul de ani necesari pentru a se ajunge la cei cinci ani consecutivi.

SECȚIUNEA 4

Zona de interes ecologic

Articolul 45

Criterii suplimentare pentru tipurile de zone de interes ecologic

(1) Pentru calificarea tipurilor de zone enumerate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 ca zone de interes ecologic, se aplică alineatele (2)-(11) ale prezentului articol.

▼M5

(2) Pe terenurile lăsate în pârloagă și terenurile lăsate în pârloagă pentru plante melifere (specii bogate în polen și nectar) nu are loc nicio producție agricolă. Statele membre stabilesc o perioadă a unui anumit an calendaristic în care terenurile trebuie lăsate în pârloagă. Perioada respectivă nu trebuie să fie mai scurtă de șase luni. În ceea ce privește terenurile lăsate în pârloagă pentru plante melifere, statele membre trebuie să întocmească o listă cu speciile bogate în polen și nectar care urmează să fie utilizate. Speciile de plante alogene invazive în sensul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]) nu trebuie să figureze pe această listă. Aceste zone nu includ zonele acoperite de culturi semănate în mod normal pentru recoltare. Statele membre pot institui cerințe suplimentare. Aceste zone pot include speciile erbacee, cu condiția să rămână predominante culturile de plante melifere. Fără a aduce atingere

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

([2]) Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

▼M5

cerinței privind absența oricărei producții stabilită la alineatul (10a), stupii pot fi plasați pe zonele cu terenuri lăsate în pârloagă pentru plante melifere (specii bogate în polen și nectar).

Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, terenurile lăsate în pârloagă și terenurile lăsate în pârloagă pentru plante melifere (specii bogate în polen și nectar) timp de peste cinci ani în scopul îndeplinirii cerinței referitoare la zonele de interes ecologic rămân terenuri arabile.

▼B

(3) Terasele sunt terase care sunt protejate în conformitate cu GAEC 7 menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, precum și alte terase. Statele membre pot decide să considere zone de interes ecologic doar terasele protejate în conformitate cu GAEC 7. Statele membre care decid să ia în considerare și alte terase trebuie să stabilească criterii pentru respectivele alte terase, inclusiv înălțimea minimă bazată pe specificități naționale sau regionale.

▼M3

(4) Elementele de peisaj sunt la dispoziția fermierului și pot fi cele protejate prin GAEC 7, CRMG 2 sau CRMG 3 menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și/sau unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

(a) gardurile vii, benzile împădurite sau arborii în aliniament;

(b) arborii izolați;

(c) pâlcurile arbustive din zona de câmpie, inclusiv arborii, tufele sau pietrele;

(d) iazurile. Rezervoarele din beton sau din plastic nu sunt considerate zone de interes ecologic;

(e) rigolele, inclusiv cursurile deschise de apă pentru irigații sau drenare. Canalele cu pereți de beton nu sunt considerate zone de interes ecologic;

(f) zidurile din piatră tradiționale.

Statele membre pot decide să limiteze selecția elementelor de peisaj la cele în conformitate cu GAEC 7, CRMG 2 sau CRMG 3 menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 și/sau la una sau mai multe dintre literele (a)-(f) de la primul paragraf.

În ceea ce privește gardurile vii, benzile împădurite și arborii în aliniament, precum și rigolele menționate la primul paragraf literele (a) și, respectiv, (e), suprafața care urmează a fi calificată drept zonă de interes ecologic se calculează până la o lățime maximă de 10 metri.

În ceea ce privește pâlcurile arbustive din zona de câmpie și iazurile menționate la primul paragraf literele (c) și, respectiv, (d), suprafața care urmează a fi calificată drept zonă de interes ecologic se calculează până la o dimensiune maximă de 0,3 hectare.

▼M3

În sensul primului paragraf litera (d), statele membre pot stabili o dimensiune minimă pentru iazuri. Atunci când de-a lungul apei există o bandă cu vegetație riverană, suprafața corespunzătoare este inclusă în scopul calculării zonei de interes ecologic. Statele membre pot stabili criterii pentru a se asigura că iazurile au valoare naturală, ținând seama de rolul pe care îl au iazurile naturale pentru conservarea habitatelor și a speciilor.

În sensul primului paragraf litera (f), statele membre stabilesc criterii minime bazate pe specificitățile naționale sau regionale, inclusiv limitele dimensiunilor în înălțime și lățime.

(5) Zonele tampon și marginile de câmpuri pot fi orice zone tampon și margini de câmpuri, inclusiv zonele tampon aflate de-a lungul cursurilor de apă prevăzute de GAEC 1, CRMG 1 sau CRMG 10 menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 sau marginile de câmpuri protejate prin GAEC 7, CRMG 2 sau CRMG 3 menționate în anexa respectivă.

Statele membre nu limitează selecția de zone tampon și de margini de câmpuri la cele prevăzute de normele privind ecocondiționalitatea menționate la primul paragraf.

Statele membre stabilesc lățimea minimă a zonelor tampon și a marginilor de câmpuri, care, în scopul zonelor de interes ecologic, nu este mai mică de un metru. De-a lungul cursurilor de apă, vegetația riverană este inclusă în scopul calculării zonei de interes ecologic. În zonele tampon și pe marginile de câmpuri nu trebuie să existe nicio producție agricolă.

În cazul zonelor tampon și al marginilor de câmpuri care diferă de cele prevăzute sau protejate prin GAEC 1, GAEC 7, CRMG 1, CRMG 2, CRMG 3 sau CRMG 10 menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, suprafața care urmează a fi calificată drept zonă de interes ecologic se calculează până la o lățime maximă de 20 de metri.

(5a) În scopul articolului 46 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, suprafețele menționate la alineatele (4) și (5) din prezentul articol sunt considerate suprafețe sau elemente adiacente atunci când sunt adiacente unei zone de interes ecologic direct adiacente terenului arabil al exploatației.

▼B

(6) Hectarele de teren agroforestier sunt terenuri arabile care sunt eligibile pentru schema de plată de bază sau pentru schema de plată unică pe suprafață menționată în titlul III capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și care îndeplinesc condițiile pentru care s-a acordat sau se acordă sprijin în temeiul articolului 44 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 sau al articolului 23 din Regulamentul (UE) nr. 1305/2013.

▼M3

(7) În privința benzilor de hectare eligibile aflate de-a lungul marginilor de pădure, statele membre pot decide fie să permită producția agricolă sau să stabilească o cerință privind absența oricărei producții agricole, fie să ofere fermierilor cele două opțiuni. Statele membre stabilesc lățimea minimă a benzilor respective, care nu trebuie să fie mai mică de un metru.

▼M3

Suprafața care urmează a fi calificată drept zonă de interes ecologic se calculează până la o lățime maximă de 10 metri în cazul în care statele membre decid să permită producția agricolă și de 20 de metri în cazul în care statele membre decid să nu permită producția agricolă.

(8) Pentru zonele cu specii forestiere cu ciclu de producție scurt unde nu se folosesc îngrășăminte minerale și/sau produse de protecție a plantelor, statele membre întocmesc o listă a speciilor care pot fi utilizate în acest scop, selectând din lista întocmită în temeiul articolului 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 speciile cele mai adecvate din punct de vedere ecologic, excluzând astfel specii care în mod clar nu sunt indigene. Statele membre stabilesc, de asemenea, cerințele în ceea ce privește utilizarea îngrășămintelor minerale și/sau a produselor de protecție a plantelor în cazul în care statele membre autorizează utilizarea lor, fără a pierde din vedere obiectivul zonelor de interes ecologic, în special cel de a proteja și de a îmbunătăți biodiversitatea.

▼M5

(8a) În zonele cu *Miscanthus* și cu *Silphium perfoliatum*, statele membre interzic utilizarea produselor de protecție a plantelor, cu excepția primului an în care cele două specii sunt introduse de către un fermier. Statele membre interzic sau stabilesc cerințe în ceea ce privește utilizarea îngrășămintelor minerale în aceste zone, fără a pierde din vedere obiectivul zonelor de interes ecologic, în special obiectivul de a proteja și de a îmbunătăți biodiversitatea.

▼M3

(9) Zonele acoperite cu strat vegetal sau culturi secundare includ astfel de zone stabilite în conformitate cu CRMG 1 menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013, precum și alte zone acoperite cu strat vegetal sau culturi secundare, cu condiția ca acestea să fi fost stabilite prin semănarea unui amestec de specii de cultură sau prin subînsămânțarea ierbii sau a culturilor de leguminoase în cultura principală.

Statele membre stabilesc lista amestecurilor de specii de cultură care urmează să fie utilizate și stabilesc, la nivel național, regional, subregional sau de fermă, perioada în care trebuie să existe zonele acoperite cu culturi secundare sau strat vegetal, în cazul în care acestea sunt stabilite prin semănarea unui amestec de specii de cultură. Această perioadă nu poate fi mai mică de opt săptămâni. Statele membre pot stabili condiții suplimentare, mai ales în ceea ce privește metodele de producție.

Zonele acoperite de culturi secundare sau de strat vegetal nu includ zone acoperite de culturi de iarnă semănate toamna în mod normal în vederea recoltării sau a pășunatului. De asemenea, ele nu includ zonele vizate de practicile echivalente menționate la punctele I.3 și I.4 din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼M3

(10) În zonele cu culturi fixatoare de azot, fermierii cultivă culturile fixatoare de azot care sunt incluse într-o listă stabilită de statul membru. Lista respectivă conține culturile fixatoare de azot considerate de statul membru ca având o contribuție la obiectivul de îmbunătățire a biodiversității și poate include amestecuri de culturi fixatoare de azot cu alte culturi, cu condiția să predomine speciile de culturi fixatoare de azot. Aceste culturi trebuie să fie prezente pe durata perioadei de vegetație. Statele membre pot stabili condiții suplimentare, mai ales în ceea ce privește metoda de producție, în special pentru a ține seama de necesitatea îndeplinirii obiectivelor Directivei 91/676/CEE și ale Directivei 2000/60/CE, dat fiind potențialul culturilor fixatoare de azot de a crește riscul de percolare a azotului toamna.

Zonele cu culturi fixatoare de azot nu includ zonele vizate de practicile echivalente menționate la punctele I.3 și I.4 din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(10a) În scopurile alineatelor (2), (5) și (7), „absența oricărei producții agricole” înseamnă că nu se desfășoară nicio activitate agricolă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, fără a se aduce atingere cerințelor definite în cadrul GAEC 4 menționate în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1306/2013. Sunt permise acțiunile care vizează crearea unui strat vegetal pentru acoperirea solului în scopuri de biodiversitate, inclusiv semănarea unor amestecuri de semințe de flori sălbatice.

Totuși, prin derogare de la cerința privind absența oricărei producții, în scopurile alineatelor (5) și (7), statele membre pot permite pășunatul sau tăierea ierbii în zonele tampon și pe marginile de câmpuri, precum și pe benzile de hectare eligibile aflate de-a lungul marginilor de pădure fără producție, cu condiția ca suprafața să poată fi în continuare distinsă de terenul agricol adiacent.

(10b) Se interzice utilizarea produselor de protecție a plantelor pe toate suprafețele menționate la alineatele (2), (9) și (10), precum și pe toate suprafețele cu producție agricolă menționate la alineatul (7).

(10c) În cazul zonelor menționate la alineatul (9) stabilite prin subînsămânțarea ierbii sau a culturilor de leguminoase în cultura principală, această interdicție se aplică din momentul recoltării culturii principale timp de cel puțin opt săptămâni sau până la semănarea următoarei culturi principale.

▼B

(11) Un fermier poate declara aceeași zonă sau același element de peisaj o singură dată într-un an de cerere în scopul respectării cerinței referitoare la zonele de interes ecologic.

▼B

Articolul 46

Norme pentru punerea în aplicare la nivel regional a zonelor de interes ecologic

(1) Statele membre care optează pentru punerea în aplicare la nivel regional prevăzută la articolul 46 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 delimitează regiunile în sensul respectivului articol. Regiunile care urmează să fie delimitate constau în zone geografice unice și omogene cu condiții agricole și de mediu similare. În acest sens, omogenitatea se referă la tipul de sol, la elevație, precum și la prezența unor zone naturale și seminaturale.

(2) În regiunile delimitate, statele membre desemnează zonele în care trebuie puse în aplicare până la jumătate din punctele procentuale prevăzute de cerința referitoare la zonele de interes ecologic.

(3) În ceea ce privește zonele delimitate, statele membre prevăd obligații specifice pentru fermierii sau grupurile de fermieri participante. Obligațiile respective garantează că zonele de interes ecologic adiacente au structuri contigue. Obligațiile pentru fermierii sau grupurile de fermieri participante includ o cerință conform căreia fiecare fermier participant trebuie să aibă cel puțin 50 % din zona care face obiectul obligației stabilite la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 situată pe terenul exploatației proprii din cadrul regiunii și în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul respectiv.

(4) Obligațiile pentru fermierii sau grupurile de fermieri participante garantează că zonele de interes ecologic contigue menționate la alineatul (3) constau în una sau mai multe dintre zonele menționate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf literele (a), (c), (d) și (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(5) La momentul desemnării zonelor și al prevederii obligațiilor menționate la alineatele (2) și, respectiv, (3), statele membre iau în considerare, dacă este cazul, strategiile naționale sau regionale existente privind biodiversitatea și/sau atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, planurile de gestionare a bazinelor hidrografice ori nevoile identificate în vederea asigurării coerenței ecologice a rețelei Natura 2000, rețea menționată la articolul 10 din Directiva 92/43/CEE sau în vederea contribuției la punerea în aplicare a strategiei privind infrastructurile ecologice.

(6) Înainte de a prevedea obligații pentru fermieri, statele membre consultă fermierii sau grupurile de fermieri în cauză și alte părți interesate relevante. În urma unei astfel de consultări, statele membre elaborează un plan detaliat finalizat pentru implementarea la nivel regional și informează părțile interesate care au participat la consultare și fermierii sau grupurile de fermieri în cauză cu privire la planul respectiv, inclusiv cu privire la desemnarea zonelor și la obligațiile pentru fermierii sau grupurile de fermieri participante și, în special, cu privire la procentajul exact pe care fiecare fermier în parte trebuie să îl implementeze pe propria exploatație. Statele membre transmit fermierului informațiile respective cel târziu la data de 30 iunie a anului anterior anului în care se va aplica implementarea la nivel regional sau, pentru primul an de aplicare a prezentului regulament, în timp util pentru a permite fermierului să își întocmească cererea în consecință.

▼B

Fără a se aduce atingere plăților acordate fermierilor menționate la articolul 43 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre se asigură că sunt stabilite măsuri referitoare la compensațiile financiare dintre fermieri și la sancțiunile administrative în caz de neconformitate în ceea ce privește zonele de interes ecologic contigue.

Articolul 47

Norme pentru implementarea colectivă și criteriile care trebuie îndeplinite de exploatații pentru ca acestea să fie considerate ca aflându-se în imediată apropiere

(1) Statele membre care decid să permită o implementare colectivă, astfel cum se prevede la articolul 46 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, definesc criteriile pe care trebuie să le îndeplinească exploatațiile considerate a se afla în imediată apropiere, utilizând oricare dintre următoarele elemente:

(a) fermierii a căror exploatație se află, în proporție de 80 %, în aceeași localitate;

(b) fermierii a căror exploatație se află, în proporție de 80 %, într-o zonă cu o rază de un anumit număr de kilometri ce trebuie stabilit de statele membre, numărul maxim fiind de 15 kilometri.

(2) Statele membre care optează pentru desemnarea zonelor în care este posibilă implementarea colectivă și optează pentru impunerea de obligații fermierilor sau grupurilor de fermieri participante iau în considerare strategiile naționale sau regionale existente privind biodiversitatea și/sau atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, planurile de gestionare a bazinelor hidrografice ori nevoile identificate în vederea asigurării coerenței ecologice a rețelei Natura 2000, rețea menționată la articolul 10 din Directiva 92/43/CEE sau în vederea contribuției la îmbunătățirea infrastructurilor ecologice.

(3) Obligațiile pentru fermierii sau grupurile de fermieri participante menționate la alineatul (2) includ condiția ca zonele de interes ecologic contigue să constea în una sau mai multe dintre zonele menționate la articolul 46 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (c), (d) și (h) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(4) Fermierii care participă la implementarea colectivă încheie un acord scris care include detalii privind măsurile interne de compensare financiară și sancțiunile administrative în caz de neconformitate în ceea ce privește zonele comune de interes ecologic.

Articolul 48

Stabilirea proporției dintre păduri și suprafața de teren agricol

(1) Statele membre care decid să pună în aplicare articolul 46 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 stabilesc procentajul reprezentat de păduri în suprafața totală de teren menționată la primul paragraf din alineatul menționat, pe baza datelor puse la dispoziție de Eurostat. Datele privind pădurile se referă la definiția pe care o aplică Organizația pentru Alimentație și Agricultură a Organizației Națiunilor

▼B

Unite și exclud suprafața inclusă în alte suprafețe împădurite. Din suprafața totală de teren se exclude suprafața acoperită de ape interioare, inclusiv de râuri și de lacuri.

(2) Proporția dintre păduri și suprafața de teren agricol menționată la articolul 46 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se calculează utilizând datele puse la dispoziție de Eurostat. În cazul în care nu există date disponibile de la Eurostat cu privire la terenurile acoperite cu păduri și terenurile agricole la scara necesară pentru evaluarea proporției pădurilor la un nivel al suprafeței echivalent cu nivelul LAU2 sau la nivelul unei unități clar delimitate care acoperă o singură zonă geografică, clară, contiguă, ce prezintă condiții agricole similare, pot fi folosite alte surse de date.

Statele membre demonstrează că au folosit date la zi și coerente cu privire la terenurile acoperite cu păduri și la terenurile agricole, pentru a reflecta, în măsura posibilului, situația reală.

(3) Datele și calculele menționate la alineatele (1) și (2) sunt valabile timp de trei ani. După expirarea acestei perioade, statele membre care decid să aplice în continuare exceptarea prevăzută la articolul 46 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și să reînnoiască respectiva perioadă de trei ani recalculează proporțiile în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol utilizând cele mai recente date disponibile.

În cazul unor modificări ale granițelor administrative care afectează proporția menționată la alineatul (2), datele și calculele trebuie revizuite și trebuie notificate Comisiei orice fel de modificări apărute în aplicarea scutirii.

CAPITOLUL 4

PLATA PENTRU TINERII FERMIERI

Articolul 49

Accesul persoanelor juridice la plata pentru tinerii fermieri

(1) Plata anuală pentru tinerii fermieri prevăzută la articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se acordă unei persoane juridice, indiferent de forma sa juridică, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) persoana juridică are dreptul la o plată în temeiul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață prevăzute în titlul III capitolul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și și-a activat drepturile la plată sau și-a declarat hectarele eligibile, în conformitate cu articolul 50 alineatul (4) din regulamentul menționat;

▼M2

(b) un tânăr fermier în sensul articolului 50 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 exercită efectiv și durabil controlul asupra persoanei juridice din punctul de vedere al deciziilor legate de gestionare, al beneficiilor și al riscurilor financiare în fiecare an pentru care persoana juridică depune o cerere de plată în cadrul schemei pentru tinerii fermieri. În cazul în care mai multe persoane fizice, inclusiv o persoană (mai multe persoane), care nu este (sunt) tânăr (tineri) fermier(i), participă la capitalul sau în conducerea persoanei juridice, tânărul (tinerii) fermier(i) trebuie să

▼M2

poată exercita acest control eficient și durabil, fie exclusiv, fie în comun cu alți fermieri, în temeiul alineatului (1a) al prezentului articol, în fiecare an pentru care persoana juridică depune o cerere de plată în cadrul schemei pentru tinerii fermieri;

▼B

(c) cel puțin unul dintre tinerii fermieri care îndeplinesc condiția prevăzută la litera (b) îndeplinește criteriile de eligibilitate stabilite de statele membre în temeiul articolului 50 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, dacă există astfel de criterii, cu excepția cazului în care statele membre au decis că respectivele criterii se aplică tuturor tinerilor fermieri respectivi.

Atunci când o persoană juridică este controlată de o altă persoană juridică, exclusiv sau în comun, condițiile prevăzute la primul paragraf litera (b) se aplică oricărei persoane fizice care exercită controlul asupra persoanei juridice respective.

▼M2

(1a) Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf litera (b), statele membre pot decide că, începând cu anul calendaristic 2016 sau 2017, tânărul (tinerii) fermier (fermieri) trebuie să exercite individual controlul efectiv și durabil prevăzut la punctul respectiv. O astfel de decizie trebuie luată înainte de data de deschidere a perioadei de depunere a cererilor pentru primul an în care se aplică și se ia numai o singură dată. Nicio astfel de decizie nu trebuie să fie posibilă după data de deschidere a perioadei de depunere a cererilor pentru anul calendaristic 2017.

În cazul în care statele membre utilizează derogarea prevăzută la primul paragraf, pentru a se stabili data instalării menționate la articolul 50 alineatul (2) litera (a) și la articolul 50 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se ia în considerare perioada în care tânărul fermier a exercitat un control comun împreună cu alți fermieri, în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (b) al prezentului articol, în anii calendaristici anteriori anului calendaristic începând cu care se aplică derogarea.

Dacă utilizează derogarea respectivă, statele membre decid dacă să solicite sau nu controlul exclusiv de către tinerii fermieri pentru acele persoane juridice sau grupuri de persoane fizice care au primit deja plata în cadrul schemei pentru tinerii fermieri în anul (anii) anterior (anteriori) anului începând cu care se utilizează derogarea și pe parcursul căruia (cărora) un tânăr fermier sau tineri fermieri a (au) exercitat controlul în comun, împreună cu fermieri care nu erau tineri fermieri.

▼B

(2) Plata menționată la articolul 50 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 nu se mai acordă dacă toți tinerii fermieri care îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf litera (b) și, după caz, la alineatul (1) primul paragraf litera (c) au încetat a mai exercita controlul asupra persoanei juridice.

(3) În scopurile prezentului articol:

(a) orice referire la „fermier” în articolul 50 alineatele (4)-(10) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 trebuie înțeleasă ca o referire la persoana juridică menționată în prezentul articol;

▼B

(b) referirea la prima depunere a unei cereri în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață de la articolul 50 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 trebuie înțeleasă ca o referire la prima cerere de plată a persoanei juridice în cadrul schemei pentru tinerii fermieri;

(c) fără a se aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (4) din prezentul articol, referirea la „instalare” de la articolul 50 alineatul (5) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 trebuie înțeleasă ca o referire la instalarea tinerilor fermieri care exercită controlul asupra persoanei juridice în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf litera (b) din prezentul articol.

▼M3

În scopul articolului 50 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, un tânăr fermier care exercită efectiv și durabil controlul asupra persoanei juridice în sensul literei (b) a primului paragraf din alineatul (1) al prezentului articol trebuie să nu aibă mai mult de 40 de ani în anul primei depuneri a unei cereri în cadrul schemei de plată de bază sau al schemei de plată unică pe suprafață de către persoana juridică în care controlul este exercitat de un tânăr fermier.

▼B

(4) Dacă mai mulți tineri fermieri în sensul alineatului (1) primul paragraf litera (b) au dobândit controlul asupra persoanei juridice la diferite momente, prima dobândire a controlului trebuie considerată momentul „instalării” menționate la articolul 50 alineatul (5) a doua teză din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 50

Accesul unui grup de persoane fizice la plata pentru tinerii fermieri

Articolul 49 se aplică mutatis mutandis unui grup de persoane fizice, astfel cum este menționat la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, în cazul căruia cerințele prevăzute la articolul 49 alineatul (1) litera (a) din prezentul regulament sunt îndeplinite la nivelul grupului.

CAPITOLUL 5

SPRIJINUL CUPLAT

SECȚIUNEA 1

Sprijinul cuplat facultativ

Articolul 51

Definiții

În scopurile prezentei secțiuni, „măsuri de sprijin cuplat” înseamnă măsuri de implementare a sprijinului cuplat facultativ prevăzut la articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼B

Articolul 52

Principii generale

(1) Regiunile menționate la articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sunt stabilite de statele membre după criterii obiective și nediscriminatorii precum caracteristicile agronomice și socioeconomice și potențialul agricol regional sau structura instituțională sau administrativă. Aceste regiuni pot fi diferite de cele stabilite în cadrul altor scheme de sprijin prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) La definirea tipurilor specifice de agricultură sau a sectoarelor agricole specifice menționate la articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre țin seama mai ales de structurile și condițiile productive relevante ale regiunii sau ale sectorului în cauză.

▼M4

_____

▼B

Articolul 53

Condițiile de acordare a sprijinului

(1) Statele membre stabilesc criterii de eligibilitate pentru măsurile de sprijin cuplat în conformitate cu cadrul prevăzut de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și cu condițiile prevăzute de prezentul regulament.

(2) Statele membre fixează la nivel regional sau sectorial suprafețele și producțiile și numărul de animale menționate la articolul 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Acestea trebuie să reflecte producțiile maxime, suprafața cultivată sau numărul de animale obținut în regiunea sau sectorul în cauză în cel puțin un an din perioada de cinci ani care precedă anul deciziei menționate la articolul 53 alineatul (1) din regulamentul respectiv.

▼M3

Plata anuală este exprimată în termeni de cuantum de sprijin per unitate. Acest cuantum poate fi fie unul dintre următoarele cuantumuri, fie, atunci când suprafața sau numărul de animale eligibile pentru sprijin nu depășește suprafața sau numărul de animale stabilit(ă) în conformitate cu primul paragraf al prezentului alineat, un cuantum situat între ele:

(a) raportul dintre cuantumul fixat pentru finanțarea măsurii, notificat în conformitate cu punctul 3 litera (i) din anexa I la prezentul regulament, și suprafața sau numărul de animale eligibile pentru sprijin în anul în cauză;

▼M3

(b) raportul dintre cuantumul fixat pentru finanțarea măsurii, notificat în conformitate cu punctul 3 litera (i) din anexa I la prezentul regulament, și suprafața sau numărul de animale stabilit(ă) în conformitate cu primul paragraf al prezentului alineat.

▼M4

Fără a se aduce atingere articolului 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, pentru cuantumul sprijinului per unitate menționat la al doilea paragraf al prezentului alineat, statele membre pot decide să aplice cuantumuri modulate per unitate în ceea ce privește anumite categorii de fermieri sau la nivel de fermă, pentru a lua în considerare economiile de scară care rezultă din dimensiunea structurilor de producție din tipul de agricultură specific vizat sau din sectorul agricol specific vizat, sau, în cazul în care măsura vizează o regiune sau un sector întreg, din regiunea sau sectorul în cauză. Articolul 67 alineatul (1) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis* notificării unor astfel de decizii.

▼B

(3) În cazul în care măsura de sprijin cuplat vizează semințele oleaginoase menționate în anexa la Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Economică Europeană și Statele Unite ale Americii privind semințele oleaginoase în cadrul GATT, totalul suprafețelor maxime care urmează a fi sprijinite notificat de statele membre nu trebuie să depășească o suprafață maximă pentru întreaga Uniune, pentru a se garanta îndeplinirea angajamentelor internaționale ale Uniunii.

În cazul în care suprafața maximă menționată la primul paragraf este depășită, statele membre în cauză ajustează suprafața notificată, aplicând un coeficient de reducere rezultat din raportul dintre suprafața maximă și totalul suprafețelor notificate pentru sprijin pentru semințele oleaginoase menționate la primul paragraf.

Comisia stabilește coeficientul de reducere menționat la al doilea paragraf, prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate fără aplicarea procedurii menționate la articolul 71 alineatul (2) sau alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(4) Dacă măsura de sprijin cuplat vizează bovine și/sau oi și capre, statele membre stabilesc ca o condiție de eligibilitate pentru sprijin cerințele de a identifica și înregistra animalele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) sau, respectiv, în Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului ([2]).

▼M1

Cu toate acestea, fără a se aduce atingere altor condiții de eligibilitate, un animal este considerat eligibil pentru sprijin și în cazul în care cerințele de identificare și înregistrare menționate în primul paragraf sunt îndeplinite până la o dată care urmează să fie stabilită de statul membru, dar nu mai târziu de:

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 21/2004 al Consiliului din 17 decembrie 2003 de stabilire a unui sistem de identificare și de înregistrare a animalelor din speciile ovină și caprină și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 și a Directivelor 92/102/CEE și 64/432/CEE (JO L 5, 9.1.2004, p. 8).

▼M1

(a) prima zi a perioadei de reținere a animalului în cauză, atunci când se aplică o perioadă de reținere;

(b) o dată aleasă pe baza unor criterii obiective și în concordanță cu măsura corespunzătoare notificată în conformitate cu anexa I, atunci când nu se aplică o perioadă de reținere.

Până la 15 septembrie 2015, statele membre notifică Comisiei datele vizate în al doilea paragraf.

▼B

(5) Statele membre nu pot acorda sprijin cuplat legat de suprafață pentru suprafețe care nu sunt eligibile în sensul articolului 32 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. Dacă statele membre acordă sprijin cuplat pentru cânepă, se aplică condiția prevăzută la articolul 32 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și la articolul 9 din prezentul regulament.

▼M2

Articolul 53a

Transferul de fonduri între măsuri

(1) Fără a se aduce atingere cerințelor prevăzute în titlul IV capitolul I din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre pot decide să utilizeze sumele notificate în conformitate cu punctul 3 litera (i) din anexa I la prezentul regulament în scopul finanțării uneia sau mai multor măsuri de sprijin în temeiul titlului IV capitolul I din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru același an de cerere.

Un transfer de fonduri între măsurile de sprijin nu trebuie să ducă la anularea unei măsuri de sprijin notificate Comisiei în conformitate cu articolul 54 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și cu articolul 67 alineatele (1) și (2) din prezentul regulament.

▼M4

(2) În cazul în care suprafața sau numărul de animale eligibile pentru sprijin în cadrul unei măsuri de sprijin cuplat facultativ, în anul de cerere vizat, este egal(ă) cu sau mai mare decât suprafața sau numărul de animale menționat(ă) la articolul 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 notificat(ă) în conformitate cu punctul 3 litera (j) din anexa I la prezentul regulament, măsura de sprijin nu beneficiază de un transfer de fonduri de la nicio altă (alte) măsură (măsuri) de sprijin.

(3) În cazul în care suprafața sau numărul de animale eligibile pentru sprijin în cadrul unei măsuri de sprijin cuplat facultativ, în anul de cerere vizat, este mai mic(ă) decât suprafața sau numărul de animale eligibile menționat(ă) la articolul 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 notificat(ă) în conformitate cu punctul 3 litera (j) din anexa I la prezentul regulament, un transfer de fonduri nu trebuie să ducă la reducerea cuantumului per unitate sub raportul dintre cuantumul fixat pentru finanțare notificat în conformitate cu punctul 3 litera (i) din anexa respectivă și suprafața sau numărul de animale menționat(ă) la articolul 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼M2

(4) În cazul în care statele membre acordă sprijin cuplat pentru culturi proteice în timp ce utilizează posibilitatea prevăzută la articolul 53 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, un transfer de fonduri nu trebuie să ducă la un sprijin disponibil pentru culturile proteice mai mic de 2 % din plafonul național anual prevăzut în anexa II la regulamentul respectiv.

▼M2

(5) O decizie de a transfera fonduri între măsurile de sprijin va fi luată înainte de data primei plăți sau de plata avansurilor către fermieri pentru sprijinul cuplat facultativ. Totuși, în ceea ce privește transferurile dinspre și înspre măsurile pentru care nu s-au efectuat încă plăți, o astfel de decizie poate fi luată după data respectivă, dar nu mai târziu de:

(a) ultima zi a lunii în care se efectuează prima plată sau plata avansurilor către fermieri pentru sprijinul cuplat facultativ;

(b) data de 30 noiembrie, în cazul în care prima plată sau plata avansurilor se efectuează în perioada 16-31 octombrie.

(6) Autoritatea competentă a statului membru care intenționează să ia o decizie de a transfera fonduri între măsurile de sprijin informează fermierii cu privire la un posibil transfer înainte de data de deschidere a perioadei de depunere a cererilor.

▼B

Articolul 54

Coerență și cumularea sprijinului

(1) În scopurile articolului 52 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, măsurile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 și în Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) sunt considerate „alte măsuri și politici ale Uniunii”.

(2) Statele membre asigură coerența între:

(a) măsurile de sprijin cuplat și măsurile implementate în cadrul altor măsuri și politici ale Uniunii;

(b) diferitele măsuri de sprijin cuplat;

(c) măsurile de sprijin cuplat și măsurile finanțate prin ajutoare de stat.

Statele membre se asigură că măsurile de sprijin cuplat nu interferează cu funcționarea adecvată a altor măsuri menționate la primul paragraf.

▼M2

(3) Dacă sprijinul în cadrul unei anumite măsuri de sprijin cuplat poate fi, de asemenea, acordat în cadrul unei alte măsură de sprijin cuplat sau în cadrul unei măsuri puse în aplicare în temeiul altor măsuri și politici ale Uniunii, statele membre trebuie să se asigure că fermierul în cauză poate beneficia de sprijin care vizează obiectivul menționat la articolul 52 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în cadrul unei singure astfel de măsuri pentru fiecare sector, regiune, tip specific de agricultură sau sector agricol specific care este vizat(ă) în conformitate cu articolul 52 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/01 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, p. 671).

▼B

Articolul 55

Criterii pentru aprobarea de către Comisie

(1) În scopurile articolului 55 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, există o lipsă de alternative dacă:

(a) în regiunea sau în sectorul vizate, nu poate fi realizată nicio altă producție decât cea care face obiectul măsurii de sprijin cuplat sau continuarea producției respective necesită modificări semnificative ale structurilor de producție; sau

(b) conversia spre o altă producție este extrem de limitată din cauza indisponibilității terenurilor sau a infrastructurilor adaptate pentru producția respectivă, din cauza reducerii semnificative a numărului de exploatații care rezultă din indisponibilitate, din cauza nivelului investițiilor necesare care decurg din conversie sau din motive similare.

(2) În scopurile articolului 55 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, este necesar să se prevadă aprovizionarea stabilă a industriei locale de prelucrare dacă se preconizează că suspendarea sau reducerea producției în regiunea sau sectorul vizate va avea un impact negativ asupra activității și a viabilității economice aferente sau a ocupării forței de muncă a întreprinderilor din aval care depind semnificativ de producția în cauză, precum prelucrătorii de materii prime, abatoarele sau industria alimentară. Întreprinderile din aval menționate trebuie să se afle în regiunea în cauză sau trebuie să depindă în mod semnificativ de sector pentru continuarea activității lor.

(3) În scopurile articolului 55 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, există perturbări prelungite ale pieței aferente dacă fermierii din regiunea sau sectorul vizate sunt afectați de pierderile economice generate mai ales de apariția poluării, a contaminării sau a degradării calității mediului din cauza unui anumit eveniment cu amploare geografică limitată.

(4) Când evaluează nivelul sprijinului cuplat rezultat din măsurile care urmează a fi aprobate, notificat de statul membru, Comisia ține cont de nivelul plăților cuplate directe acordate pe parcursul a cel puțin un an din perioada de referință 2010-2014 menționată la articolul 53 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

SECȚIUNEA 2

Plata specifică pentru cultura de bumbac

Articolul 56

Autorizarea terenurilor agricole pentru producția de bumbac

Statele membre stabilesc criterii obiective pe baza cărora se autorizează terenurile agricole în temeiul articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Criteriile respective se bazează pe cel puțin unul dintre următoarele elemente:

(a) economia agricolă a regiunilor pentru care producția de bumbac este importantă;

▼B

(b) condițiile pedoclimatice ale suprafețelor în cauză;

(c) gestionarea apei de irigare;

(d) sistemele de rotație și tehnicile de cultivare care pot respecta mediul.

Articolul 57

Autorizarea soiurilor pentru însămânțare

În scopurile articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre autorizează soiurile înregistrate în „Catalogul comun al soiurilor de plante agricole” prevăzut de Directiva 2002/53/CE care sunt adaptate la nevoile pieței.

Articolul 58

Cerințe de eligibilitate

Însămânțarea suprafețelor menționate la articolul 57 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se realizează prin obținerea unei densități minime a plantelor care urmează să fie stabilită de către statul membru în cauză în funcție de condițiile pedoclimatice și, după caz, de caracteristicile regionale specifice.

Articolul 59

Practici agronomice

Statele membre pot să stabilească norme speciale în ceea ce privește practicile agronomice necesare pentru întreținerea și recoltarea culturilor în condiții normale de creștere.

Articolul 60

Autorizarea organizațiilor interprofesionale

(1) Începând cel târziu din data de 1 martie a fiecărui an, statele membre autorizează, pentru o perioadă de un an, orice organizație interprofesională menționată la articolul 59 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 care depune o cerere pentru a deveni o astfel de organizație autorizată și care:

(a) gestionează o suprafață totală, stabilită de statul membru, de cel puțin 4 000 ha, care îndeplinește criteriile de autorizare prevăzute la articolul 56 din prezentul regulament;

(b) cuprinde cel puțin o întreprindere de egrenat; și

(c) a adoptat norme de funcționare interne, în special privind condițiile de aderare și cotizațiile, în conformitate cu normele naționale și ale Uniunii.

(2) Dacă se constată că o organizație interprofesională autorizată nu respectă criteriile de autorizare prevăzute la alineatul (1), statul membru retrage autorizația, cu excepția cazului în care se restabilește respectarea criteriilor în cauză. În cazul în care se preconizează retragerea autorizației, statul membru notifică organizației interprofesionale intenția sa, precum și motivele retragerii. Statul membru acordă organizației interprofesionale posibilitatea să-și prezinte observațiile într-un termen stabilit.

▼B

Fermierii care sunt membri ai unei organizații interprofesionale autorizate a cărei autorizație este retrasă în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat își pierd dreptul la majorarea ajutorului prevăzută la articolul 60 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 61

Obligațiile producătorilor

(1) Un producător nu este membru al mai multor organizații interprofesionale autorizate în sensul articolului 59 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(2) Un producător care este membru al unei organizații interprofesionale autorizate trebuie să livreze bumbacul produs doar unei întreprinderi de egrenat care face parte din aceeași organizație.

(3) Participarea producătorilor la o organizație interprofesională autorizată este rezultatul unei aderări voluntare.

CAPITOLUL 6

NOTIFICĂRI

Articolul 62

Notificări legate de definiții și de dispozițiile aferente

Până la 31 ianuarie 2015, statele membre notifică Comisiei orice decizii luate în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. de 1307/2013. Această notificare include detaliile referitoare la deciziile respective, justificarea acestora și criteriile obiective pe baza cărora au fost luate deciziile.

Articolul 63

Notificări legate de coeficientul de reducere în conformitate cu articolul 32 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013

Până la 31 ianuarie 2015, statele membre notifică Comisiei orice decizii în temeiul articolului 8. O astfel de notificare include detaliile referitoare la deciziile respective, justificarea acestora și criteriile obiective pe baza cărora au fost luate deciziile.

Articolul 64

Notificări legate de plata de bază

(1) Dacă un stat membru notifică Comisiei deciziile sale în temeiul articolului 22 alineatele (2) și (3), al articolului 24 alineatul (10), al articolului 29 și al articolului 40 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, notificarea respectivă include detaliile referitoare la deciziile în cauză. În plus, în ceea ce privește deciziile în temeiul articolului 24 alineatul (10), al articolului 29 și al articolului 40 alineatul (4) din regulamentul menționat, se include, după caz, o justificare.

▼B

Dacă un stat membru notifică Comisiei deciziile sale în temeiul articolului 23 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, notificarea respectivă include detaliile referitoare la deciziile în cauză, justificarea acestora și criteriile obiective pe baza cărora au fost luate deciziile respective, în special criteriile utilizate pentru delimitarea regiunilor în temeiul articolului 23 alineatul (1) din regulamentul menționat, criteriile utilizate pentru împărțirea plafoanelor naționale între regiuni în temeiul articolului 23 alineatul (2) din regulamentul menționat și criteriile utilizate pentru orice modificare anuală progresivă în temeiul articolului 23 alineatul (3) din regulamentul menționat.

(2) Dacă un stat membru decide să utilizeze opțiunile prevăzute la articolul 30 alineatul (7), articolul 30 alineatul (11) litera (b), articolul 32 alineatul (3) litera (b), articolul 32 alineatul (5) și articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv notifică Comisiei, până la data de 31 ianuarie a primului an de aplicare a deciziilor în cauză, detaliile referitoare la acestea, precum și justificarea și, dacă este relevant, criteriile obiective pe baza cărora au fost luate deciziile respective.

În cazul unei revizuiri a deciziei menționate la articolul 30 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, informațiile menționate la primul paragraf al prezentului alineat se notifică Comisiei până la data de 31 ianuarie a primului an de aplicare a deciziei revizuite.

(3) Dacă un stat membru decide să utilizeze opțiunea prevăzută la articolul 34 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv notifică Comisiei decizia sa până la data de 31 ianuarie a primului an de aplicare a deciziei în cauză.

(4) Dacă un stat membru decide să utilizeze opțiunile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) al doilea paragraf și la articolul 40 alineatele (2) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv notifică Comisiei, până la data de 31 iulie a anului anterior celui al primei aplicări a deciziilor în cauză, detaliile referitoare la acestea, precum și justificarea și, dacă este relevant, criteriile obiective pe baza cărora au fost luate deciziile respective.

▼M3

_____

▼B

Articolul 65

Notificări legate de ecologizare

(1) Statele membre notifică Comisiei următoarele informații:

(a) până la 15 decembrie 2014:

(i) dacă este cazul, decizia lor de a calcula plata menționată la articolul 43 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 în conformitate cu al treilea paragraf de la alineatul menționat;

▼B

(ii) dacă este cazul, decizia lor de a desemna alte suprafețe cu pășuni permanente sensibile menționate la articolul 45 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(iii) dacă este cazul, decizia lor de a aplica plata menționată la articolul 43 alineatul (9) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 la nivel regional, astfel cum se prevede la articolul 47 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul respectiv;

(b) până la data de 15 decembrie a anului în cauză, decizia de a desemna din nou zone cu pășuni permanente sensibile din punct de vedere ecologic, astfel cum se menționează la articolul 41 al doilea paragraf din prezentul regulament;

(c) până la data de 15 decembrie a fiecărui an, pentru anul de cerere în cauză:

(i) numărul total de fermieri care trebuie să aplice cel puțin o obligație de ecologizare menționată la articolul 43 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și numărul total al hectarelor declarate de fermierii respectivi;

▼M3

(ii) numărul total al fermierilor scutiți de una sau mai multe practici de ecologizare și numărul hectarelor declarate de acești fermieri, numărul fermierilor scutiți de toate practicile deoarece respectă cerințele din Regulamentul (CE) nr. 834/2007, numărul fermierilor care participă la schema pentru micii fermieri, numărul fermierilor scutiți de obligația de diversificare a culturilor și numărul fermierilor scutiți de obligația referitoare la zona de interes ecologic, precum și numărul respectiv al hectarelor declarate de fermierii în cauză;

▼B

(iii) numărul total al fermierilor care aplică măsuri echivalente, cu distincție între fermierii care aplică echivalența în temeiul articolului 43 alineatul (3) litera (a) sau (b) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și numărul respectiv al hectarelor declarate de fermierii în cauză;

(iv) numărul total al fermierilor care sunt supuși obligației de diversificare a culturilor, defalcat în numărul fermierilor supuși obligației de diversificare prin existența a două culturi și în numărul fermierilor supuși obligației de diversificare prin existența a trei culturi și incluzând numărul respectiv al hectarelor de teren arabil declarate de fermierii în cauză;

(v) numărul total al fermierilor luați în considerare pentru calcularea proporției dintre suprafețele pășunilor permanente și suprafața agricolă totală și numărul total de hectare acoperite de pășuni permanente declarate de acești fermieri;

▼M3

(vi) numărul total al fermierilor care declară pășuni permanente sensibile din punctul de vedere al mediului, numărul total al hectarelor acoperite cu pășuni permanente sensibile din punct de vedere ecologic declarate de acești fermieri, numărul total al hectarelor cu pășuni permanente desemnate ca sensibile din punctul de vedere al mediului și numărul total de hectare de pășuni permanente din zonele vizate de Directivele 92/43/CEE sau 2009/147/CE;

▼B

(vii) numărul total al fermierilor supuși obligației referitoare la zonele de interes ecologic, numărul total al hectarelor arabile declarate de respectivii fermieri și numărul total al hectarelor declarate ca zonă de interes ecologic înainte de aplicarea factorilor de ponderare, defalcate pe tipurile de zone de interes ecologic enumerate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

(viii) numărul total al fermierilor care implementează obligația referitoare la zonele de interes ecologic la nivel regional sau colectiv și numărul total al hectarelor arabile declarate de acești fermieri;

(d) până la data de 15 decembrie a fiecărui an, proporția de referință și proporția anuală a suprafețelor cu pășuni permanente în suprafața agricolă totală, precum și informațiile referitoare la obligațiile stabilite la nivelul exploatației în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) al cincilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și cu articolul 44 din prezentul regulament;

▼M3

(e) până la data de 1 august a fiecărui an, perioada care trebuie luată în calcul la calcularea proporțiilor diferitelor culturi în conformitate cu articolul 40 alineatul (1) din prezentul regulament, precum și nivelul geografic la care este stabilită perioada respectivă.

▼B

(2) În notificarea lor care trebuie efectuată până la data de 1 august 2014, în temeiul articolului 46 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre notifică Comisiei următoarele:

(a) decizia lor referitoare la care dintre zonele enumerate la articolul 46 alineatul (2) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 trebuie considerate zone de interes ecologic, completată, până la 1 octombrie 2014, de informații detaliate referitoare la deciziile în cauză, inclusiv la condițiile de aplicare în ceea ce privește zonele respective ca urmare a deciziilor luate de statele membre;

(b) informații detaliate privind utilizarea factorilor de conversie și de ponderare menționați la articolul 46 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

(3) În notificarea lor care trebuie efectuată până la data de 1 august a anului anterior primei aplicări a deciziei relevante în temeiul articolului 46 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre notifică Comisiei următoarele:

(a) în cazul statelor membre care optează pentru implementarea la nivel regional menționată la articolul 46 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, informații privind delimitarea regiunilor, desemnarea zonelor, zonele selectate în sensul articolului 46 alineatul (4) din prezentul regulament, precum și informații care să justifice modul în care această implementare la nivel regional sprijină implementarea politicilor Uniunii în materie de mediu, climă și biodiversitate;

▼B

(b) statele membre care decid să permită implementarea colectivă menționată la articolul 46 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 trebuie să includă informații privind desemnarea zonelor și zonele selectate în sensul articolului 47 alineatul (3) din prezentul regulament, dacă este cazul.

(4) În notificarea lor care trebuie efectuată până la data de 1 august a anului anterior primei aplicări a deciziei relevante în temeiul articolului 46 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre care îndeplinesc condiția menționată la articolul 46 alineatul (7) din regulamentul menționat și care decid să aplice scutirea prevăzută la dispoziția respectivă notifică Comisiei detaliile deciziei în cauză, inclusiv datele și calculele care demonstrează că sunt îndeplinite toate condițiile pentru scutire menționate la articolul 46 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Primul paragraf se aplică mutatis mutandis deciziilor de a aplica în continuare scutirea prevăzută la articolul 46 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și de a reînnoi perioada de trei ani astfel cum se menționează la articolul 48 alineatul (3) din prezentul regulament.

Statele membre notifică imediat Comisiei orice fel de modificări intervenite în aplicarea scutirii prevăzute la articolul 46 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 66

Notificări legate de plata pentru tinerii fermieri

(1) Dacă un stat membru decide să aplice articolul 50 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru calcularea plății pentru tinerii fermieri, statul membru respectiv notifică Comisiei până la 31 ianuarie 2015 metoda de calculare a plății aleasă și limita maximă stabilită în conformitate cu articolul 50 alineatul (9) din regulamentul menționat.

(2) Dacă un stat membru decide să stabilească criterii de eligibilitate în conformitate cu articolul 50 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sau să aplice metoda de calcul menționată la articolul 50 alineatul (10) din regulamentul menționat, statul membru respectiv notifică Comisiei decizia respectivă până la 31 ianuarie 2015.

(3) Dacă un stat membru decide să utilizeze opțiunea de a recalcula numărul fix de hectare prevăzut la articolul 50 alineatul (10) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv notifică Comisiei decizia respectivă până la data de 1 august a anului pentru care s-ar aplica o astfel de recalculare și furnizează o justificare, precum și criteriile obiective pe baza cărora a fost luată decizia.

▼M2

(4) Statele membre notifică Comisiei orice decizie luată în temeiul articolului 49 alineatul (1a), în termen de cel mult 15 zile de la data luării deciziei respective.

▼B

Articolul 67

Notificări legate de sprijinul cuplat voluntar

(1) Notificările prevăzute la articolul 54 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 includ elementele enumerate în anexa I la prezentul regulament.

▼M3

_____

▼M2

(3) Statele membre notifică Comisiei orice decizie luată în conformitate cu articolul 53a alineatul (1), până în prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuată prima plată sau plata avansurilor către fermieri pentru sprijinul cuplat facultativ. Totuși, dacă o astfel de plată a fost efectuată în perioada 16-31 octombrie, notificarea respectivă se face până la 1 decembrie. Notificarea include următoarele:

(a) o listă a măsurilor afectate și a sumelor transferate;

(b) pentru fiecare măsură afectată, suprafețele eligibile sau numărul de animale eligibile în anul de cerere relevant după ce au fost efectuate toate controalele asupra cererilor depuse;

▼M4

(c) pentru fiecare măsură afectată, o justificare potrivit căreia un transfer este coerent cu caracterul de limitare a producției al schemei, menționat la articolul 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, și potrivit căreia deciziile notificate Comisiei în conformitate cu articolul 54 din regulamentul respectiv și cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol nu devin nule.

▼B

Articolul 68

Notificări privind cerințele minime pentru primirea de plăți directe

Până la 1 august 2014, statele membre notifică Comisiei orice decizie luată în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 69

Notificări privind plata redistributivă

Dacă un stat membru decide să acorde plata redistributivă în temeiul titlului III capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, notificarea menționată la articolul 41 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 cuprinde detaliile referitoare la decizia respectivă, inclusiv detaliile și justificarea calculului plății redistributive și, după caz, informațiile privind o eventuală aplicare regională în temeiul articolului 41 alineatul (2) din regulamentul menționat și privind o eventuală graduare în cadrul numărului de hectare în temeiul articolului 41 alineatul (5) din regulamentul menționat.

▼B

Articolul 70

Notificări privind plata pentru zonele cu constrângeri naturale

Dacă un stat membru decide să acorde plata pentru zonele cu constrângeri naturale în temeiul titlului III capitolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru în cauză notifică Comisiei, până la 1 august 2014, orice decizie luată în conformitate cu articolul 48 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013. O astfel de notificare cuprinde detaliile referitoare la decizia respectivă, inclusiv, după caz, informațiile privind o eventuală restricționare a plăților la anumite zone în temeiul articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, o eventuală aplicare a limitelor maxime menționate la articolul 48 alineatul (4) din regulamentul menționat sau o eventuală aplicare regională în temeiul articolului 48 alineatul (5) din regulamentul menționat.

Articolul 71

Notificări referitoare la schema pentru micii fermieri

Dacă un stat membru decide să aplice schema pentru micii fermieri în temeiul titlului V din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv notifică Comisiei, până la 1 august 2014, orice decizie luată în temeiul titlului menționat.

Notificarea cuprinde detaliile privind decizia respectivă, inclusiv eventuala includere automată a fermierilor în temeiul articolului 62 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și calcularea plății în temeiul articolului 63 din regulamentul menționat.

Imediat și cel târziu până la data de 1 decembrie a anului calendaristic la care se referă plata, statele membre informează Comisia în legătură cu decizia privind finanțarea menționată la articolul 65 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

Articolul 72

Aplicarea articolului 8 alineatul (1) a articolului 41 alineatul (4) sau a articolului 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 membrilor persoanelor juridice sau grupurilor

Dacă un stat membru decide să aplice articolul 8 alineatul (4), articolul 41 alineatul (8) sau articolul 52 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv notifică Comisiei, până la 1 august 2014, detaliile deciziilor respective.

Articolul 73

Reducerile liniare ale plăților

Când aplică oricare dintre reducerile liniare menționate la articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf, la articolul 51 alineatul (2) sau la articolul 65 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statele membre informează Comisia privind reducerea procentajului aplicat, imediat și cel târziu până la data de 30 iunie a anului următor anului calendaristic în care au fost solicitate plățile directe reduse liniar.

▼B

Articolul 74

Solicitarea de informații privind măsurile luate de statele membre

Dacă este necesar pentru asigurarea aplicării corecte a normelor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sau de prezentul regulament, Comisia poate solicita statelor membre să furnizeze detalii privind orice măsură luată pentru implementarea Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 sau privind eventualele norme adoptate de Comisie în temeiul regulamentului menționat.

Articolul 75

Rapoarte

(1) Dacă decid să acorde plăți directe naționale complementare în temeiul articolului 18 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, Bulgaria și România transmit Comisiei un raport până la 30 iunie 2016. Pentru fiecare plată directă națională complementară, raportul conține numărul beneficiarilor, cuantumul total al plății directe naționale complementare acordate, hectarele pentru care a fost acordată plata și rata aplicabilă plății, după caz.

(2) Când un stat membru decide să acorde ajutoare naționale tranzitorii în temeiul articolului 37 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, statul membru respectiv transmite Comisiei un raport anual până la data de 15 septembrie a anului următor implementării respectivelor ajutoare naționale tranzitorii. Pentru fiecare sector, raportul conține numărul beneficiarilor, cuantumul ajutoarelor naționale tranzitorii acordate, hectarele, numărul de animale sau de alte unități pentru care au fost acordate ajutoarele, precum și rata ajutorului respectiv, după caz.

Articolul 76

Notificarea deciziei rezultate dintr-o revizuire

În eventualitatea revizuirii unei decizii notificate Comisiei în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 sau cu prezentul regulament, decizia rezultată din revizuire este notificată Comisiei în termen de patru săptămâni de la luarea deciziei respective, cu excepția cazului în care Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 prevede un alt termen pentru o astfel de notificare.

Notificarea în cauză include detaliile referitoare la decizie și, după caz, o justificare și criteriile obiective pe baza cărora s-a luat decizia respectivă.

CAPITOLUL 7

MODIFICARE, ABROGARE ȘI INTRARE ÎN VIGOARE

Articolul 77

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1307/2013

Anexa X la Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 se înlocuiește cu textul din anexa II la prezentul regulament.

▼B

Articolul 78

Abrogare

Regulamentele (CE) nr. 1120/2009 și (CE) nr. 1121/2009 se abrogă.

Totuși, regulamentele menționate continuă să se aplice în ceea ce privește cererile de ajutor referitoare la anii calendaristici anteriori anului calendaristic 2015.

Articolul 79

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică în ceea ce privește cererile de ajutor referitoare la anii calendaristici ulteriori anului calendaristic 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼M4

ANEXA I

Conținutul informațiilor care trebuie comunicate Comisiei în temeiul articolului 67 alineatul (1)

Informațiile includ:

1. procentajul din plafonul național menționat la articolul 53 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 pentru fiecare an până în 2020;

2. titlul fiecărei măsuri de sprijin;

3. o descriere a fiecărei măsuri de sprijin, incluzând cel puțin:

   (a) sectorul sau regiunea vizat(ă);

   (b) tipurile de agricultură specifice și/sau sectoarele agricole specifice selectate, precum și o descriere a dificultăților întâmpinate și, dacă este cazul, criteriile fixate de statele membre în scopul stabilirii regiunilor menționate la articolul 52 alineatul (1) din prezentul regulament;

   (c) importanța economică, socială sau de mediu aferentă;

   (d) orice implementare a derogării prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

   (e) durata acesteia;

   (f) condițiile de eligibilitate aplicabile;

   (g) pentru statele membre care aplică articolul 53 alineatul (2) al treilea paragraf din prezentul regulament, criteriile aplicate pentru stabilirea fiecărui cuantum modulat per unitate în conformitate cu paragraful respectiv;

   (h) cuantumul (cuantumurile) estimat(e) al(e) sprijinului per unitate, calculat(e) în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) al treilea paragraf din prezentul regulament;

   (i) cuantumul fixat pentru finanțare;

   (j) suprafețele și producțiile fixate sau numărul de animale fixat în conformitate cu articolul 52 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013;

   (k) după caz, suprafața maximă fixată în scopul implementării sprijinului pentru semințele oleaginoase menționate la articolul 53 alineatul (3) din prezentul regulament;

   (l) eventualele măsuri existente aplicate în cadrul altor scheme de sprijin ale Uniunii sau al măsurilor finanțate prin ajutoare de stat în aceeași regiune sau în același sector ca măsura de sprijin cuplat și, după caz, criteriile și normele administrative aplicate pentru a se garanta că sprijinul care vizează soluționarea aceleiași dificultăți ca cea menționată la articolul 52 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 nu este acordat și în cadrul altor scheme de sprijin ale Uniunii, în conformitate cu articolul 52 alineatul (9) din regulamentul respectiv;

4. după caz, descrierea detaliată a situației specifice a regiunii sau a sectorului vizat și caracteristicile tipurilor de agricultură specifice sau ale sectoarelor agricole specifice care fac ca procentajul prevăzut la articolul 53 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 să fie insuficient pentru soluționarea dificultăților identificate și care justifică un nivel mai ridicat de sprijin în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) din regulamentul respectiv;

5. după caz, demonstrarea existenței uneia dintre necesitățile menționate la articolul 55 alineatul (1) litera (a), (b), (c) sau (d) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013.

▼B

ANEXA II

„ANEXA X

Factorii de ponderare și de conversie menționați la articolul 46 alineatul (3) (*)

Elemente	Factor de conversie (m/arbore pe m^2)	Factor de ponderare	Zona de interes ecologic (dacă se aplică ambii factori)
Terenuri lăsate în pârloagă (pe 1 m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Terase (pe 1 m)	2	1	2 m^2
Elemente de peisaj:			
garduri vii/fâșii împădurite (pe 1 m)	5	2	10 m^2
arbore izolat (per arbore)	20	1,5	30 m^2
arbori în aliniament (pe 1 m)	5	2	10 m^2
grup de arbori/pâlcuri arbustive din zona de câmpie (pe 1 m^2)	nu se aplică	1,5	1,5 m^2
margini de câmp (pe 1m)	6	1,5	9 m^2
Iazuri (pe 1m^2)	nu se aplică	1,5	1,5 m^2
rigole (pe 1 m)	3	2	6 m^2
ziduri din piatră tradiționale (pe	1	1	1 m^2
alte elemente care nu sunt enumerate mai sus, dar care sunt protejate prin GAEC 7, CRMG 2 sau CRMG 3 (pe 1 m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Zone tampon (pe 1 m)	6	1,5	9 m^2
Hectare de teren agroforestier (pe 1 m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Benzi de hectare eligibile de-a lungul marginilor de pădure (pe 1 m)			
Fără producție	6	1,5	9 m^2
Cu producție	6	0,3	1,8 m^2
Zone cu specii forestiere cu ciclu scurt de producție (pe 1 m^2)	nu se aplică	0,3	0,3 m^2
Zonele împădurite menționate la articolul 32 alineatul (2) litera (b) punctul (ii) (pe m^2)	nu se aplică	1	1 m^2
Zone cu culturi secundare sau strat vegetal (pe 1 m^2)	nu se aplică	0,3	0,3 m^2
Zonele cu culturi fixatoare de azot (pe 1 m^2)	nu se aplică	0,3	0,3 m^2

(*) Factorii de conversie și de ponderare se aplică și elementelor incluse în practicile echivalente enumerate în secțiunea III din anexa IX care sunt aceleași cu elementele enumerate în prezenta anexă și cu cele menționate la articolul 45 din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat (JO L 181, 20.6.2014, p. 1), exclusiv în scopul calculării zonei de interes ecologic a exploatației după cum se prevede la articolul 46 alineatul (1) din prezentul regulament.”

▼M3

ANEXA III

Metoda Uniunii de determinare cantitativă a conținutului de Δ9-tetrahidrocanabinol al soiurilor de cânepă

1. **Domeniu de aplicare**

Metoda stabilită în prezenta anexă este folosită pentru a determinarea conținutului de Δ9-tetrahidrocanabinol (denumit în continuare „THC”) al soiurilor de cânepă (*Cannabis sativa* L.). După caz, metoda se aplică urmând procedura A sau procedura B, descrise în prezenta anexă.

Metoda se bazează pe determinarea cantitativă prin cromatografie în fază gazoasă (GC) a conținutului de THC, după extragerea cu ajutorul unui solvent adecvat.

1.1. *Procedura A*

Procedura A se utilizează pentru controalele asupra producției de cânepă menționate la articolul 32 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 și la articolul 30 litera (g) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei ([1]).

1.2. *Procedura B*

Procedura B se utilizează în cazurile menționate la articolul 36 alineatul (6) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014.

2. **Eșantionare**

2.1. *Eșantioane*

Eșantioanele se prelevează în timpul zilei, conform unui traseu sistematic care să asigure colectarea unui eșantion reprezentativ pentru parcela în cauză, dar excluzând marginile acesteia.

2.1.1. Procedura A: dintr-o cultură de cânepă de un anumit soi, aflată pe câmp, se prelevează de la fiecare plantă selecționată un eșantion de 30 cm care conține cel puțin o inflorescență femelă. Eșantionarea se efectuează în perioada cuprinsă între a douăzecea zi de la începutul înfloririi și a zecea zi de după sfârșitul înfloririi.

Statele membre pot autoriza efectuarea eșantionării în perioada cuprinsă între începutul înfloririi și a douăzecea zi de la începutul înfloririi, cu condiția ca, pentru fiecare soi cultivat, să se efectueze alte prelevări reprezentative, în conformitate cu primul paragraf, în perioada cuprinsă între a douăzecea zi de la începutul înfloririi și a zecea zi de după sfârșitul înfloririi.

În cazul cânepii cultivate drept cultură secundară, în absența inflorescențelor femele, se prelevează 30 cm din partea superioară a tulpinii plantei. În acel caz, eșantionarea se efectuează chiar înainte de sfârșitul perioadei de vegetație, de îndată ce frunzele încep să prezinte primele semne de îngălbenire, însă nu mai târziu de momentul în care începe, potrivit previziunilor, o perioadă de îngheț.

2.1.2. Procedura B: dintr-o cultură de cânepă de un anumit soi, aflată pe câmp, se prelevează treimea superioară a fiecărei plante selecționate. Eșantionarea se efectuează pe parcursul celor 10 zile care urmează după încheierea înfloririi sau, în cazul cânepii cultivate drept cultură secundară, în absența inflorescențelor femele, chiar înainte de sfârșitul perioadei de vegetație, de îndată ce frunzele încep să prezinte primele semne de îngălbenire, însă nu mai târziu de momentul în care începe, potrivit previziunilor, o perioadă de îngheț. În cazul soiurilor dioice, se prelevează doar plante femele.

([1]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea (JO L 227, 31.7.2014, p. 69).

▼M3

2.2. *Mărimea eșantionului*

Procedura A: pentru fiecare parcelă, eșantionul este format din prelevări de la 50 de plante.

Procedura B: pentru fiecare parcelă, eșantionul este format din prelevări de la 200 de plante.

Fiecare eșantion se introduce într-un săculeț de pânză sau de hârtie, fără a fi strivit, apoi este dus la laborator pentru analiză.

Dacă este necesar, statul membru poate prevedea recoltarea unui al doilea eșantion, în vederea unei contraanalize, acest al doilea eșantion urmând a fi păstrat fie de producător, fie de organismul responsabil cu analiza.

2.3. *Uscarea și depozitarea eșantionului*

Uscarea eșantioanelor începe cât mai repede posibil și, în orice caz, în termen de 48 de ore, prin orice metodă care implică o temperatură mai mică de 70 °C.

Eșantioanele trebuie uscate până când ating o greutate constantă și un conținut de umiditate între 8 % și 13 %.

După uscare, eșantioanele se păstrează fără a fi strivite, la adăpost de lumină, la o temperatură mai mică de 25 °C.

3. **Determinarea conținutului de THC**

3.1. *Pregătirea eșantionului pentru analiză*

Eșantioanele uscate se curăță de tulpini și de semințele mai mari de 2 mm.

Eșantioanele uscate se macină până se obține un praf semifin (care să treacă printr-o sită cu ochiuri de 1 mm).

Acest praf poate fi păstrat timp de 10 săptămâni, într-un loc uscat și întunecos, la o temperatură mai mică de 25 °C.

3.2. *Reactivi și soluție de extracție*

Reactivi

— Δ9-tetrahidrocanabinol, pur din punct de vedere cromatografic;

— Scualan, pur din punct de vedere cromatografic, utilizat ca standard intern.

Soluție de extracție

— 35 mg de scualan la 100 ml de hexan.

3.3. *Extragerea THC*

Se cântăresc 100 mg din eșantionul pentru analiză sub formă de praf și se introduc într-un tub de centrifugare, apoi se adaugă 5 ml de soluție de extracție care conține standardul intern.

Eșantionul se scufundă într-o baie cu ultrasunete, unde se lasă timp de 20 de minute. După centrifugarea timp de cinci minute la 3 000 de rotații/minut, se colectează soluția de THC supernatantă. Soluția colectată se injectează în cromatograf și se efectuează analiza cantitativă.

3.4. *Cromatografia în fază gazoasă*

(a) Aparatură

— gaz-cromatograf echipat cu un detector cu ionizare în flacără și cu un injector cu sau fără divizare;

— coloană care permite o bună separare a canabinoidelor, de exemplu o coloană capilară din sticlă cu lungime de 25 m și diametru de 0,22 mm, impregnată cu o fază de fenil-metil-siloxan nepolară de 5 %.

▼**M3**

(b) Intervale de etalonare

Cel puțin trei puncte pentru procedura A și cinci puncte pentru procedura B, inclusiv punctele 0,04 și 0,50 mg/ml de THC în soluție de extracție.

(c) Condiții experimentale

Următoarele condiții sunt enumerate ca exemple pentru coloana menționată la litera (a):

— temperatura cuptorului 260 °C

— temperatura injectorului 300 °C

— temperatura detectorului 300 °C

(d) Volumul injectat: 1 μl

4. **Rezultate**

Rezultatele sunt exprimate cu două zecimale, în grame de THC la 100 de grame de eșantion de analiză uscat până când ajunge la o greutate constantă. Se aplică o toleranță de 0,03 g la 100 g.

— Procedura A: o determinare per eșantion pentru analiză.

Cu toate acestea, dacă rezultatul obținut astfel este peste limita prevăzută la articolul 32 alineatul (6) din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013, se efectuează o a doua determinare per eșantion de analiză, iar rezultatul care se reține este media celor două determinări.

— Procedura B: rezultatul reprezintă media a două determinări per eșantion pentru analiză.